

Järvemetsa laulik

2022 Tulehoidja Suurlaager

väljaantud: Järvemetsal 2022.a.
väljaandja: Eesti Gaid- ja Skautmalevad USAs.

Nimi:

Koostanud: **Mart Kuhn, Arne Roomann-Kurrik, Liina Sarapik**

Palju tänu: **Juhan Aavik, EELK, Tiina Ets, Tiina Fischgrund, M. Hunt, Leena Kangro, Erni Kilm, hr. Kool, Juta Kõiv, Inda Kõiva, Katrin Laube, Leelo Linask, Madis Linask, mart@bronti.ms.ut.ee, Linold Milles, Meediagrupp Süd-Est ja ETV Suveprojekt, Kadri Munro, Kristiina Nielander, Tiiu Nõmmik, Andres Parmas, Aado Perandi, Andres Raudsepp, Reklaamiagentuur Hunt, Nutella Riisipuu, Katrin-Kaja Roomann, Aili Sarapik, Enn Sarapik, hr. Suu, hr. Tamkivi, Voldemar Tamman, Susanna Tomson, Gunnar Tamm, ja kõik, kes on kunagi laulikut koostanud vii toimetada aidanud.**

Tarkvara: **L^AT_EX5.3, lilypond 2.8.1, Python 2.4, Ubuntu Linux 6.06**

„Laul olgu lühike või pikk, peaasi et on õpetlik.“

Legend lakewoodi valgest liivast.

nskm. Jyri Kork'i kirjutatud kogudest

Lakewoodi valge liiv on tagasihoidlik nagu sõnajala õis. Teda ei leidu laia juttu ajavas rahvahulgas Piprapoe leti ees. Teda pole võimalik näha keskpäeva lõõmavas päikeses gaidide supluspaigas järve kaldal. Ja teda ei näe iial need linnalapsed, kes kolmehobujõulise taskulambiga öösel pimestavad kõiki vastutulejaid. Lakewoodi valge liiv helendab üksikuil metsaradadel. Ta muutub seda valgemaks, mida sügavamaks süveneb öö. Sõbralikult juhib ta iga skaudipoissi ja gaiditüdrukut, kes ainult kuu või tähtede valgusel säeb oma hiliseid samme. Kuid kõige valgem on ta siiski talvistes laagrimälestustes. Ja see Lakewoodi valge liiv on pealegi nõiutud liiv! Sellest liivast võib leida kulda. Neid kullateri on loomulikult palju-palju raskem otsida, kui valget liiva ennast. Aga ometi leitakse neid ja viiakse koju kaasa.

Mismoodi näevad välja need kullaterad?

Üks naerunäoline mälestus, millest emale ei räägita, aga mis soojendab südant kogu koolitalve. Üks uus sõprus, sõlmitud kahe teineteisest tuhandete miilide kaugusel elava eesti skaudipoisi vahel kes varjasid end samas kadakapõõsas laagripolitsei ja gaidlaagri juhi eest. Üks hiilga vahva laul, mida õpiti vihmas suitseva ja susiseva lõkke juures, kui juht läks magama.

Jah, Lakewoodis on olemas valge liiv!

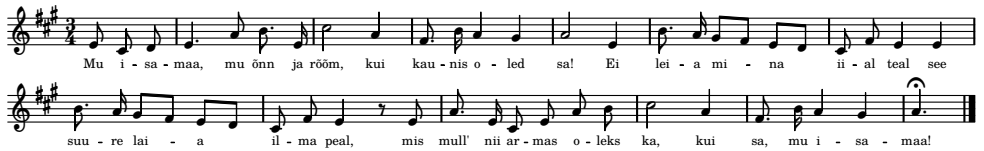
Jyri Kork, nskm.

Ametlikud laulud

Eesti hümn

J. V. Jannsen

Fr. Pacius

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iial teal
see suure laia ilma peal,
mis mull' nii armas oleks ka
kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitand
ja üles kasvatand!
Sind tänan mina alati
ja jään sul truiks surmani!
Mull' kõige armsam oled sa.
mu kallis isamaa!

Su üle Jumal valvaku,
mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
ja võtku rohkest' õnnista',
mis iial ette võtad sa,
mu kallis isamaa!

Eesti lipp

M. Lipp

E. Võrk

Kaunistagem eesti kojad
kolme koduvärviga,
mille alla eesti pojad
ühiselt võiks koonduda;
ühine neil olgu püüe
ühes venna armuga,
kostku võimsalt meie hüüe:
„Eesti, Eesti, ela sa!“

Sinine on sinu taevas,
kallis Eesti kodumaa;
oled kord sa ohus, vaevas,
sinna üles vaata sa.
Must on meie mullapinda,
mida higis haritud,
must on kuub, mis Eesti rinda
vanast juba varjanud.

Sinine ja must ja valge
kaunistagu Eestimaad;
vili võrsugu siin selge,
paisugu tal täieks pääd!
Vaprast meelest, venna armust
Eesti kojad kõlgu,
kostku taeva poole põrmust:
„Eesti, Eesti, elagu!“

The Star-Spangled Banner

F. S. Key

J. S. Smith

O say, can you see, by the dawn's early light,
What so proudly we hailed at the twilight's last gleaming?
Whose broad stripes and bright stars, through the perilous fight,
O'er the ramparts we watched, were so gallantly streaming!
And the rockets' red glare, the bombs bursting in air,
Gave proof through the night that our flag was still there:
O say, does that star-spangled banner yet wave
O'er the land of the free and the home of the brave?

On the shore, dimly seen through the mists of the deep,
Where the foe's haughty host in dread silence reposes,
What is that which the breeze, o'er the towering steep,
As it fitfully blows, now conceals, now discloses?
Now it catches the gleam of the morning's first beam,
In full glory reflected now shines on the stream:
'Tis the star-spangled banner! O long may it wave
O'er the land of the free and the home of the brave!

And where is that band who so vauntingly swore
That the havoc of war and the battle's confusion
A home and a country should leave us no more?
Their blood has washed out their foul footsteps' pollution.
No refuge could save the hireling and slave
From the terror of flight, or the gloom of the grave:
And the star-spangled banner in triumph doth wave
O'er the land of the free and the home of the brave!

Oh! thus be it ever, when freemen shall stand
Between their loved homes and the war's desolation!
Blest with victory and peace, may the Heaven-rescued land
Praise the Power that hath made and preserved us a nation.
Then conquer we must, when our cause it is just,
And this be our motto: "In God is our trust."
And the star-spangled banner in triumph shall wave
O'er the land of the free and the home of the brave!

O Canada

R. S. Weir, A. B. Routhier

C. Lavallée

O Canada! Our home and native land!
True patriot love in all thy sons command.
With glowing hearts we see thee rise,
The True North strong and free!
From far and wide, O Canada,
We stand on guard for thee.
God keep our land glorious and free!
O Canada, we stand on guard for thee!
O Canada, we stand on guard for thee!

Ô Canada! Terre de nos aïeux,
Ton front est ceint de fleurons glorieux.
Car ton bras sait porter l'épée,
Il sait porter la croix.
Ton histoire est une épopée,
Des plus brillants exploits.
Et ta valeur, de foi trempée,
Protégera nos foyers et nos droits,
Protégera nos foyers et nos droits.

Skautide hümn

F. Kuhlbars

F. A. Schulz

Eestimaa, mu isamaa!
Kuis mull' armas oled sa!
Murravad ka tornid, tuuled
Taara viimsed tammepuud,
siiski hüüavad mu huuled:
::: Eestimaa sull' annan suud! :::

Eesti vaprad vanemad
vaimuvallast vaatavad.
Peas neil paistvad pärlikroonid,
võidulaulud kõigil suus.
Neil on kuninglikud troonid
::: kuldsed kandleid palmipuust. :::

Eestimaa, su mehemeel
pole mitte surnud veel!
Peab surm ka rohkelt lõikust
suure sõjakäraga.
Truuks jääme isamaale
::: viimse veretilgani! :::

Gaidide hümn

P. Grünfeldt

K. Türrpu

Eesti, mu armas, kallis kodumaa!
Mu ilus maa, mu püha maa.
Ma lähen läbi sinu eest,
su priiust kaitstes tulest, veest,
et seista sa võiks vabana!

Koidu ja Hämariku kodumaa!
Mu sünnimaa, mu laulumaa.
Kes oma maa ja merega
said vabastatud verega,
jää seisma sa, mu Eestimaa!

Jumal sind kaitsku, kallis kodumaa
su rahvaga, su rahvaga!
Kui juhib Ta sind tõeteel
ja ustavaks jääb sinu meel,
siis seisad sa, mu Eestimaa!

Laagrilaulud

Meid laiali pillutand tuuled

A. Mägi

E. Stafenau

(1949 „Ömmerni“ suurlaagri laul)

Meid laiali pillutand tuuled,
on saatus nii range ja karm,
üht hüüet ent sudames kuuled,
taas ärkab su nooruslik tarm.

Suurlaagris me liitunud rõngaks
mis raudne kui vagilasvöö.
:,: Me lootuse helkivaks lõngaks
on truudus ja võitlus ja töö. :,:

Koos veedetud päevade tuumast
ju helendab nukrutsend silm.
Käesurvest nii siirast ja kuumast
saab lootusest rikkaks maailm.

Suurlaagris me liitunud rõngaks...

Me seisame võõrsil, kuid palged
on pöörat su poole me maa.
Meid kuulaku suveööd valged,
ei keegi meid väärata saa.

Suurlaagris me liitunud rõngaks...

Kalevite samm

E. Loo

E. Loo

(1954 „Tungalnoole“ suurlaagri laul)

Kalevite julgel sammul
astub malev tänane,
skaudipoiste noorusrammul
rõkkab laul nüüd Eestile.

Kaljukindel meeste tahe
suure laagri hoog ja ind,
see toob mehe kõrval mehe,
terasest saab sõprusring.
Eesti maast ja eesti meelest
kõneleb siin eesti keel.
Eesti lipu võidumasti
viib kord meie mehemeel.

Kalev ise annab käsu
oma malevale kord,
ei siis sortsil ole asu
hoida meie maad ja merd.

Kaljukindel meeste tahe ...

Rannikmaa laul

M. Paul-Saluste

S. Kasemets

(1959 „Rannikmaa“ Gaidide suurlaagri laul)

Männimetsa roheluses,
sinetava taeva all
vaba tuulte maheduses
gaidi kodu — Rannikmaal.
Ilu ilutseb me toas,
sõprus meeli ühendab
mineviku mälestus meid
tööle homseks pühendab.

Me laulame Sulle Rannikmaa
me noorte ootuste sadam.
Täht taevas Su üle jääb särama,
vaim vaba jääb igavest elama,
Su tütar koju kord jõuab.

Silmades erksas rõõmusäras,
soontest tuikab elu ind.
Oma maa ja rahvas päralt
tuksub eesti gaidi rind.
Raskustes ja tormi rajus
ühine on meie tee,
oma igatsuste laeva
viime üle laia vee.

Me laulame Sulle Rannikmaa . . .

Õhtu pühas hämaruses
taeva poole tõuseb nüüd
Gaidi palve sügavusest
kõrgusesse võimas hüüd:
„Paista vabaduse päike,
õigus jõua võidule!
Rannikmaa, ma Sulle andnud
olen oma südame.“

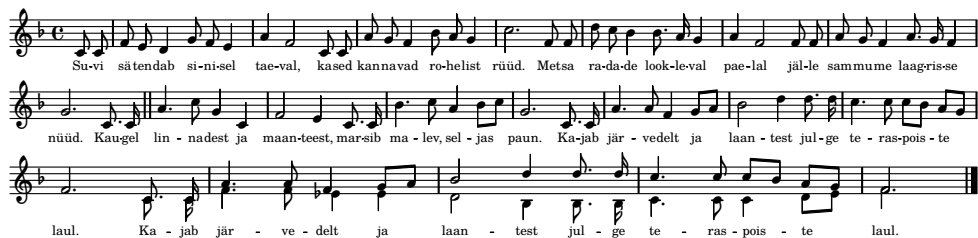
Me laulame Sulle Rannikmaa . . .

Teraspoiste laul

J. Kork

V. Loigu

(1959 „Teraspoisid“ suurlaagri laul)

Suvi säätendab sinisel taeval,
kased kannavad rohelist rüüd.
Metsaradade lookleval paelal
jälle sammume laagrisse nüüd.

Kaugel linnadest ja maanteest,
marsib malev, seljas paun.
:,: Kajab järvedelt ja laantest
julge teraspoiste laul. :,:

Öösel maruhoog mändides ulgus,
vihmavalangus paindusid puud.
Kuid me juurde jäid naerud ja julgus,
läbi tormide hõiskasid suud.

Kaugel linnadest ja maanteest ...

Ei me komista kändude tõkkel,
meid ei pidurda vesi ja muld.
Ja me öösiti leekival lõkkel
kumab süte all vabadustuld.

Kaugel linnadest ja maanteest ...

Maailmalaagri laul

J. Kork

E. Stafenau

(1962 *Maailmalaagri laul*)

Meie purjedes tormide haare,
laevamastiks meil põhjamaa tamm.
Iga tuulise maailma kaare
läbi marssind me skautide samm.

Kaiku laul ja laaned kuulge!
Loidab tähti taeva lael.
Kotkajärve lõkke juurde
skaute juhtis Põhjanael.

Suvetaeval on sinised silmad,
meie naerust on temagi noor.
Sügavmustad on südaööd külmad,
lumivalge on kaskede koor.

Kaiku laul ja laaned kuulge! . . .

Tormilinnud, me tervisi kandke
koduranda, kui taevas on hall.
Tule, anname truudusevande,
sõber, Kanada tähtede all.

Kaiku laul ja laaned kuulge! . . .

Tule, rändame

J. Kork

J. Mandre

(1967 „Koguja“ maailmalaagri laul)

Tule, rän-dame män-di-de var - ju, päi-kene sil-mis ja suul. Pilved pai-tavad kuuske-de har - ju,
hõis kab lau - lulind kõr - gel puul. Ref: Hul - la-vas tuu-les, maan-teel kui luu-les, laag-ris-se
mat-kame nüüd. Met-sa-de põu-es, päik-ses ja kõu-es koon-dab meid Koguja hüüd.

Tule, rändame mändide varju,
päikene silmis ja suul.
Pilved paitavad kuuskede harju,
hõiskab laululind kõrgel puul.

∴: Hullavas tuules,
maanteel kui luules
laagrisse matkame nüüd.
Metsade põues,
päikeses ja kõues
koondab meid „Koguja“ hüüd. ∴:

Sõnajalgade keskele naerud
kerkivad telgiga koos.
Järvel õhtuti sõuavad aerud,
lõke loidab kui muinasloos.

Hullavas tuules ...

Läbi mändide kuu-kiirte nooled
langevad suvisel ööl.
Tule, rändame Suur-Vankri poole,
naerud kilbiks, laul mõõgaks vööl.

Hullavas tuules ...

Kungla rahvas

Fr. Kuhlbars

K. A. Hermann

(1969 „Kungla“ laagrilaul)

Kui Kungla rahvas kuldsel a'al
kord istus maha sööma,
siis Vanemuine murumaal
läks kandlelugu lööma.

∴: Läks aga metsa mängima,
läks aga laande lauluga. ∴:

Sealt said siis lind ja lehepuu,
ning loomad laululugu.
Siis laulis mets ja meresuu
Ja Eesti rahva sugu.

Läks aga metsa ...

Siis kõlas kaunis lauluviis
ja pärjad pandi pähe,
ja murueide tütreid siis
sai eesti rahvas näha.

Läks aga metsa ...

Ma mängin mättal, mäe pääl
ja õhtu hilja õues,
ja Vanemuise kandle hääl,
see põksub minu põues.

Läks aga metsa ...

Ühendaja laul

J. Kork

J. Mandre

(1970 „Ühendaja“ suurlaagri laul)

Üle maade ja merede kandis
jälle laagri meid kesksuve lõõm.
Uue julguse rindu meil andis
särav päike ja matkade rõõm.

Taevatuuled, lööge lokku!
meri, torma, vahuta!
Eesti noored, jääge kokku!
Meri meid ei lahuta!

Kaugel Saksamaa orgude varjus
kiirelt voolavad vahused veed.
Seal, kus päike on pöökide harjus,
kokku koonduvad skautide teed.

Taevatuuled, lööge lokku . . .

Puude latvades ööseti tuuled,
lossimüüridel helkimas kuu.
Kauge kodumaa kutseid sa kuuled
oled Eestile surmani truu.

Taevatuuled, lööge lokku . . .

Tamme laagrilaul

L. Koorits

(1980 „Tamme“ laagrilaul)

Tamme laager kuula nüüd,
see on Tamme laagri hüüd.
Kasva üles, tugev tamm;
töö ja tarkus õige samm.

Valge liiv ja tamme puu
päeva päike, õhtul kuu.
Järvemetsal laagris hea —
paremat ma küll ei tea!

Lauluga käib meie töö,
sõprusside on kui vöö.
Gaidid, skaudid jääme nii:
sõpradeks ka alati.

Valge liiv ja tamme puu . . .

Olgugi et noor ma veel,
tugev minus Eesti meel.
Eesti abiks olen ma,
valmis ikka töötama!

Valge liiv ja tamme puu . . .

Männivalla laagrilaul

J. Linask

M. Miido

(1983 „Männivalla“ laagrilaul)

Jälle koondab mändide alla
meid põline põhjamaa vaim.
Siin Eestiga südameid ühendab
meil sini-must-valge lõim.

Lehvi kõrgele sini-must-valge
männi latvades kajab me laul.
Ei iial saa kaduda meelest:
Männivallas meil Kalevi hõim!

Mänd mõtte viib Virumaa randa,
sääl sirgund meil ühine hõim.
kaugel Põhjamaa nõmmedelt pärandatud
meil tormides karastud vaim

Lehvi kõrgele sini-must-valge ...

Öös koondume tähtede alla
võrsu lekidest lootuse taim.
Vabal Eestimaa pinnal kord ühendab
meid sügavam sõpruse aim.

Lehvi kõrgele sini-must-valge ...

Sini-must-valge lipp

(1984 „Sini-must-valge“ laagrilaul)

Meie sini must valge lipp (lipp, lipp)
See on kõige lippude tipp (tipp, tipp)

Püha, ühine ja üllas, see on meie Eesti lipp (lipp,
lipp)!

Kalevite vaim

(1986 „Järvemetsa 30“ laagrilaul)

Jälle metsa laager rōkkab täies hoos,
tuli hingedes eesti noored koos.

∴ Tulge kõik, tulge kõik, tulge laagri,
meid seal köidab Kalevite vaim. ∴

Palju aastaid sõpru siin ma jälle näen,
Lōkke tule süda nooreks jääb.

Tulge kõik, tulge kõik ...

Skautlikul teel

T. Fischgrund

(1987 „Skautlikul teel“ laagrilaul)

Linna maha jätame,
laagrisse me tõttame
Järvemetsa ilusse,
männimetsa vilusse.

∴ Skautlikul teel, rõõmu täis on meel.
Skautlikul teel, kõlab eesti keel. ∴

Nagu gaidid/skaudid enne meid,
me matkame neid liivast teid.
Kodus on me metsa telk,
suve päike tähte helk.

Skautlikul teel ...

Skaudi/gaidi seadused, lubadused, headused
meie elu juhtigu, Eesti gaidlus/skautilus elagu.

Skautlikul teel ...

(1988 „Suur Vanker“ laagrilaul)

Suur Vanker, tähekogu,
näitab kus on Põhjanaan.
Eesti noored tulge kokku
kõidame uus sõpruspael.

Suur Vanker, Suur Vanker
näitab kus on Põhjanaan.
Suur Vanker, Suur Vanker
kõidame uus sõprus pael.

Suur Vanker, suvelaager
Eesti gaidid, skaudid koos.
Männimetsa puude vilus
Järvemetsa muinasloos.

Suur Vanker, Suur Vanker
Eesti gaidid, skaudid koos.
Suur Vanker, Suur Vanker
Järvemetsa muinasloos.

Muistne malev

K. Kamberg ja I. Sokk

I. Sokk

(1989 „Muistne malev“ laagrilaul)

On aastaid möödun'd nelikümmend,
kui siin said kokku sõsar, veljed
et luua gaidlusele alus teljed
skautlusele alusveljed

Muistne malev, vapper Kaleb
aita hoida Eestlust sa!
Abivalmis, aus ja head
oma rahvust meeles pead.

Me ühineme sõprusringi
Järvemetsa looduses
et veereks gaidi, skaudi meel veel
edasi kodumaast kaugel teel.

Muistne malev, vapper Kaleb ...

Tulesäde

R. Viise

(1990 „Tulesäde“ laagrilaul)

Järvemetsas ja Eesti metsas
kolm lõvi valves veel
samas metsas, seal väikses metsas
suur karu muretseb.

Valgus metsas, kõik lõvid ärkvel
ja karu hirmunud.
Valgus kasvab kui vägev lõke
mis süttin'd sädemest.

Tulesäde, kus hõõgub lõke
on meie südames.
Ära unusta kauget metsa,
kus lõvid ootavad.

Meil merevood on vabad

V. Oksvort

(kasutatud 1991 „Kodu Eesti“ laagrilauluna)

Meil merevood on vabad ja võimsalt
mühavad.
Ja kodupinnal metsad neil vastu kajavad:

Jää vabaks Eesti meri, jää vabaks Eesti pind!
Siis tuisku ega tormi ei karda Eesti rind!

Meil kalur merel noota võib vabalt vedada.
Ja röömulaulust põllul, mets vastu kajada.

Jää vabaks Eesti meri ...

Me vabal lainte voodel võib päike särada.
Ja musta mulla põuest võib vili võrsuda.

Jää vabaks Eesti meri ...

Järvemetsa laul

E. Kiilaspea

(1992 „Järvemetsa ’92“ M/L laul)

1. Jäl - le me män - gi - me Jär - ve-met-sa raal. Sõp - ru - ses vee - da - me päe - vad siin maal.

Laag - ri - sse koon - du - nud hul - ga - ni koos, Ees - ti noo - red kau - gelt!

Ref: Kand - ku tuul siit mei-e lau - lu, kost-ku siin ja ü - le ko-gu maa! U. S. A!
Ka - na - da!
Root - si - maa!
Aust - raa - lia!
Sak - sa - maa!
EES - TI - MAA!

Jälle me mängime Järvemetsa raal.
Sõpruses veedame päevad siin maal.
Laagrisse koondunud hulgani koos
eesti noored kaugelt!

Kandku tuul siit meie laulu,
kostku siin ja üle kogu maa:
U.S.A.! / Kanada! / Rootsimaa! /
Austraalia! / Saksamaa! / Eestimaa!

Puhub nüüd kodumaal vabaduse tuul.
Kuule kuis sinule laulab me huul,
kodule uhked ja alati truud,
eesti noored kaugelt!

Kandku tuul siit meie laulu ...

Meelde meil jäägu siit lõkketule kuld.
Hoiame igavest sõpruse tuld.
Ootame päevi kus jällegi koos,
eesti noored kaugelt!

Kandku tuul siit meie laulu ...

Viru laagrilaul

(1993 „Viru“ laagrilaul)

Kus Järvemetsa männid
me ümber mühavad,
seal metsa varju telgid
gaid/skaut-noorus pühistab.

(Kõik)
Me laagri nimeks „Viru“
ja selle elulaad —
Meil Järvemetsa vilus
on uhke skaudelda/gaidelda.

(Juhtkond)
Me isamaa on kaugel,
ei see meid kohuta —
Me mõttelend ei raage,
vaid Eestit armastan.

(Kõik) Me laagri nimeks „Viru“ ...

(Hellakesed/Hundud)
Meil Järvemetsa vilus
on uhke skaudelda/gaidelda
ja õhutaeva ilus
suurvankrit otsida.

(Kõik) Me laagri nimeks „Viru“ ...

(Gaidid/Skaudid)
Siit vapper „Viru“ pere
kaasnoori tervitab
kes kaugel, üle mere
või naaber-Kanadas.

(Kõik) Me laagri nimeks „Viru“ ...

(Vanemgaidid/Vanemskaudid)
Hei — vennad! Hoidkem kokku,
koos kergem töötada
ja mälestuste lõnga
kuldkangaks kududa.

(Kõik) Me laagri nimeks „Viru“ ...

Kodutare laagrilaul

P. ja T. Fischgrund

A., P. ja T. Fischgrund

(1994 „Kodutare“ laagrilaul)

Metsa vahelt tervitab
magus männilõhn.
∴ Kinga ilmub valge liiv,
vana lõkke tuhk. ∴

∴ Gaidlus/Skautlus eluviis,
sõnas, mõttes, teos.
Järvemetsa kodupail
elustuse vaim. ∴

Lõkke ääres istudes
lend'vad sädemed
∴ Ühendab meid nendega
kes varem käin'd sel teel. ∴

Gaidlus/Skautlus eluviis, ...

Tee viib siit meid laiali
mälestusi jääb:
∴ näpu vahel männivaik,
kingas valge liiv. ∴

Gaidlus/Skautlus eluviis, ...

Lakewood võlub meid

M. ja A. Lannus

J. Mandre

(1995 „Gaidirada“ laagrilaul)

Si - ni - tae-vas, liiv ja män-nid, met - sa - tee; puu - de va - hel hel-gib ee - mal jär - ve - ke, rõõ - mu - hää - test
vas - tu ka - jab laas: gai - did koos, sest laa - ger kut-sund taas. Lake-wood võ - lub meid, pal - ju pik - ki teid
mit - mest il - makaa-rest kok - ku meid toob. Hin - ge hel - lu-se, kest - va sõp - ru-se laa - ger sü - da-mes - se
kõi - gi - le loob! Hin - ge hel - lu-se, kest - va sõp - ru-se laa - ger sü - da - mes - se loob!

Sinitaevas, liiv ja männid, metsatee;
puude vahel helgib eemal järveke,
rõõmuhäältest vastu kajab laas:
gaidid koos, sest laager kutsund taas.

Lakewood võlub meid,
palju pikki teid
mitmest ilmakaarest kokku meid toob.
Hinge helluse,
kestva sõpruse
laager südamesse kõigile loob!
Hinge helluse,
kestva sõpruse
laager südamesse loob!

Kõik, mis kaunis, meeli valdab, virgutab,
elujõudu, julgust hinges sütitab.
Sõsargaid, nüüd ulatame käed:
noorusringis ühendame väed.

Lakewood võlub meid . . .

Vanemuine, laulu, luule isa, sa
pärisosa meile andsid kaunima.
Laul meid liida, laul meid tugevda,
vabaks võidame kord kodumaa!

Lakewood võlub meid . . .

Tähekogu

(1997 „Tähekogu“ laagrilaul, viisil: „Metsa läksid sa“)

Hellakesed laagris, metsas elame
põhjatahe poole marsime.

Tähekogu laagriteel,
Järvemetsas lõbus meie meel.

Marsile läksin ma, marsile läksid sa
marsile läksid Rajaleidja hundud ka!

Tähekogu laagriteel ...

Meile maitseb kook, ja meile maitseb piim,
Area 71 on siin.

Tähekogu laagriteel ...

Veimevaka juhid pole metsa all
nad lendavad UFO's üleval.

Tähekogu laagriteel ...

Udumäe juhtkond tõusnud kõrgele
nendest on saanud Sabatäheke.

Tähekogu laagriteel ...

Tuletorn

P. ja T. Fischgrund ja T. Tammaru

(1998 „Tuletorn“ laagrilaul)

Meretäht hõljub merel
näkingeid kivi peal
laevalael kõiguvad mereröövlid
vetevald rahulik.

Tuletorn, tuletorn
tuletorn on minuga.
Ei iial ma mälestusi
unustada saa.

Pugipilv äkki ilmub
sassi läin'd tõus ja möön
S.O.S., udupasunad kost'vad
hädaoht merepeal.

Tuletorn, tuletorn ...

Merekuningas julge
sekstant näitab tal teed.
Päästab kõik, meri jälle on vaikne
tuletorn koju toob.

Tuletorn, tuletorn ...

Metsavõlu

A. Suve ja R. Luuse

T. Tammaru

(1999 „Metsavõlu“ laagrilaul)

Augustikuus Järvemetsas,
sügava metsa sees.
Gaidi/skaudi Metsavõlu
kunst lõke ees.
Ehitame, sõlmi teeme,
ujume külmas vees.

Metsavõlu köitnud meid.
Metsavõlu paelnud meid.
Metsavõlu haarand meid,
nii tallame sõpruse teid.

Kuumus — päike — kuumad ilmad;
meid ei sega see.
Metsavõlu — laagrielu,
ongi õigetee.
Sporti teeme, randa lä'eme,
rõõmus on me meel.

Metsavõlu köitnud meid ...

Ärkamisaja laagri laul

G. Tamm

(2001 „Ärkamisaeg“ laagrilaul)

Mõttes käin jälle radadel laagris
kus mändides sosistab tuul.
Päike tervitab nii soojalt
et Ärkamisaeg on nüüd!

Ärka nüüd Eesti noorus,
koonduda on aeg mängumaal.
Ärka laul ja ärka süda,
Järvemetsa kutsub mind ka.

Metsatarkusi seedri puust raiun,
kõidan ühendust loodusega.
Sõnajalgadega matkan,
konnad kaldal hüüavad/

Ärka nüüd Eesti noorus ...

Lõke loidab ja laulavad sõbrad,
lend'vad kõrgele tujud meil koos.
Kuu valgus paitab metsa,
tähesaade kui muinasloos.

Ärka nüüd Eesti noorus ...

Aga homme ei ole nii kaugel
juuksed valgemaks värvinud liiv.
Sammun ikka skaudi/gaidi rajal,
see mind laagri jälle viib!

Ärka nüüd Eesti noorus ...

Põhjarada

T. Andra ja T. Tammaru

(2003 „Põhjarada“ laagrilaul)

Vabalt kõnnime ahelatest välja,
metsade poole, sõprade hoolde,
∴ otsime julget õiget teed. ∴∴

Kaugelt rändame,
pikk rada veelgi ees.
Esivanemad, juhtige meid teel,
õiget rada edasi,
põhja poole tagasi.

Põlispuud sahisavad, kumab saateks kuu,
majade vahel mu metsa saareke,
:,: saabun siin koju tagasi. :,:

Kaugelt rändame ...

Põhjaraja teel
hiiglane mul ees —
kas ta halb või hea?
Kalevipoeg seal.

Kaugelt rändame ...

Olümpia laagrilaul

L. Sarapik

(2004 „Olümpia“ laagrilaul, refrään viisil: Olümpia mängude teema)

Sportlased kogume laagris!
Järvemetsas Olümpia!
Mängud, võistlused, spordid,
lõkked ja laulud ka!

Kaugel üle mere,
Ateenas, Greekamaal,
kanged sportlased tulevad kokku,
igalt maalt sest on Olümpia!

Sportlased kogume laagris! ...

Aga meie siin laagri platsil
võistleme iga päev ka!
Gaidi ja skaudid mängivad
hea meele ja koostööga!

Sportlased kogume laagris! ...

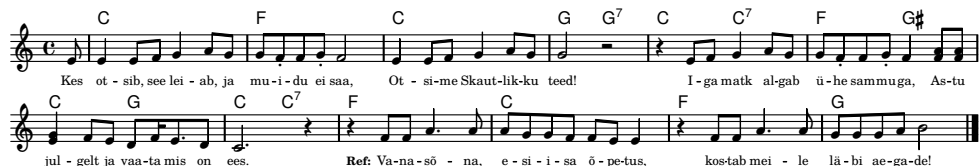
Kulla-hõbeda-bronksi medalid,
ja Olümpia sõõrid on neil.
Sini-must-valge medalid,
ja sõpruse sõõrid on meil.

Sportlased kogume laagris! ...

M. Kuhn

M. Kuhn

(2005 „Vanasõna“ laagrilaul)

Chords: G, F, C, G, G⁷, C, C⁷, F, G[#], C, G, C⁷, F, G

Lyrics:
 Kes ot - sib, see lei - ab, ja mu - i - du ei saa, Ot - si-me Skaut-lik-ku teed! I - ga matk al-gab ü - he sammuga, As - tu
 jul - gelt ja vaa - ta mis on ees. Ref: Va - na - sõ - na, e - si - i - sa õ - pe - tus, kostab mei - le lä - bi ae - ga - de!

Kes otsib, see leiab, ja muidu ei saa;
 otsime skaut/gaidlikku teed!
 Iga matk algab ühe sammuga,
 astu julgelt ja vaata mis on ees.

Vanasõna, esiisa õpetus,
 kostab meile läbi aegade.

Vanal teel vana sõbra leiad sa,
 istu ja tee lõket koos.
 Räägi oma jutte ja ela edasi,
 ainult püüdlikud on muinasloos.

Vanasõna, esiisa õpetus ...

Ütle mulle, kes sinu sõbrad on,
 siis tean kes sina oled ka –
 ütle mulle, et Järvemetsas käid,
 siis tean et mu sõber oled sa.

Vanasõna, esiisa õpetus ...

Lemmiklaulud

Nii ajaratas ringi käin'd,
me kaunid päevad mööda läin'd,
∴ meil tuleb lahkuda. ∴
Meid lahkumine kurvaks teeb
ja süda põues nukralt lööb
∴ ja hinges raske mul. ∴

Nii ajaratas ringi käin'd,
me kaunid päevad mööda läin'd,
∴ Meil tuleb lahkuda ∴
Laul ilole meid kokku tõi
ja südamed meil loitma löi,
∴ jää sõbraks laulule! ∴

Nii ajaratas ringi käin'd,
me kaunid päevad mööda läin'd,
∴ meil tuleb lahkuda. ∴
Ja edasi meid viib me tee,
et õnnerikkalt kulgeks see.
∴ Õnn kaasa, sõbrake! ∴

Ants oli aus saunamees

Ants oli aus saunamees, saun oli paksu metsa sees.
Hundid, karud käisid sees, rebane istus katusel.

Oi juulifallera, HED sõitis Tallinna.
Ta magas pingi all, sest raha polnud tal.

Ants läks mõisa kaebama, suure uhke tõllaga.
Seitse siga tõlla ees, vana emis kõige ees.

Oi juulifallera ...

Puupöör oli püksi ees, sassis habe rinna ees.
Sambla-tort oli piibu sees, siiski oli kõigist ees.

Oi juulifallera ...

Armsad sõbrad

Armsad sõbrad, võtkem kuulda,
trillallaa, trullallaa!
Mis ma teile tahan laulda,
trillallaa, trullallaa!
Omast väiksest piibust ma
tahan teile rääkida.

Trillallaa, trullallaa!
:,: Sind mina ikka armastan! :,:

Kui ma õhtul voodi heidan ...
Oma piibu kaissu võtan ...
Magust musu annan tall',
sest et naine puudub mul.

Trillallaa, trullallaa ...

Kui ma ükskord naise võtan ...
Siis ma temalt kohe nõuan ...
„Minu piibu pead sa
iga nädal pesema!“

Trillallaa, trullallaa ...

Kui vast naistel lapsed nut'vad ...
Siis nad vits'tega neid peks'vad ...
Ei ma peksa vitsaga,
annan piibukahaga!

Trillallaa, trullallaa ...

Kui ma ükskord ära suren ...
Siis kirjutagem risti peale ...
Siin puhkab piip ja piibu mees,
kes eluaeg oli suitsu sees.

Trillallaa, trullallaa ...

Bobby McGee

J. Kork

J. Joplin

Selja taga Baton Rouge, raha otsa sai
pöial püsti maanteel seistes siis,
Bobby sai meil sõidu, kui vihm kõik märjaks löi,
motor undas, ootas New Orleans.
Ma mängisin kitarril, tasa kaebas läbi öö.
Üks nukker viis mil saatjaks Bobby laul,
auto aknal tantsis vihm ja Bobby rütmi löi,
sel ööl meil und ei näinud silmalaug.

Mõtet pole kusagil ja mõtet pole aul,
miskit ma ei vaja, hing on prii.
Õnne tundsin südames,
kui kõlas Bobby laul.
Kaugel ööl meid maantee kaasa viis,
maantee veel mind vii
kus Bobby McGee.

Seal kus pilvine Kentucky, kuldne California
Bobby minu hinge tundma sai.
Ühes koos me rändasime lauldes üle maa,
ööselt ta mulle oli pai.
Ja kuskil Kuusalinnas seisab ümber viinamäe,
lahku saatus viis meid kaugel teel.
Ma annaks tuhat homset, et veel oleks eilne päev,
hoides Bobby't oma kaisus veel.

Mõtet pole kusagil ja mõtet pole aul, . . .

Edelweiss

R. Rodgers

Edelweiss, edelweiss,
kaunis lilleke väike.
Helge õis, valge õis,
näen sind kui tõuseb päike.

Hommikul värskelt kui õitsed sa,
õitsed ainult mulle.
Edelweiss, edelweiss,
laulu laulan nüüd sulle.

Eestlane olen

J. Leesment

A. Mattiisen

Tuhat korda kas või alata,
tuhat aastat tõusu mitte luigelend.
Oma rahvast maha salata
sama ränk on nagu orjaks müüa end.

Eestlane olen ja eestlaseks jään,
kui mind eestlaseks loodi.
Eestlane olla on uhke ja hää
vabalt vaarisa moodi.

Tuhat kõuehäälsel küsijat,
vaba meri, põlis talu, püha muld.
Tuhat korda, tuhat püsijat,
kõige kiuste elus hoiab püha tuld.

Eestlane olen ja eestlaseks jään ...

...jah, just nõnda vabalt vaarisa moodi.
Nende mehiste meeste moodi.

Ei ole ükski ükski maa

J. Leesment

A. Mattiisen

Jääb ikka nii, et Saaremaa
näeb õhtupäikse õitsemist.
Ta kõrval tunneb Hiiumaa
üht õiget sugu õitsilist.

Veel linnupesi Läänemaal
võib leida rannaroost,
veel aru annab Harjumaa
me rahva sünniloost.

Ei taha, ei või, ei saa sind jätta,
Virumaa!

Teab loodus vaid, teab isamaa,
meil tuleb üksteist aidata, aidata.
Ei ole ükski ükski maa,
ei taha, ei saa sind jätta, Virumaa!

Ei ole jännis Järvamaa
kui seemne ootel põld on must.
Ei peleta mind Pärnumaa
jutt põlislaande eksinust.

Ehk tarkust toitev Tartumaa
teab mis on mehemeel?
Kui kaua suudab Võrumaa
end hoida õigel teel?

Ei taha, ei või, ei saa sind jätta,
Virumaa!

Teab loodus vaid ...

Kas jääb ka nii et Mulgimaa
eal pügada ei lase end?
Kas vaikust valvav Valgamaa
on hüüdjatega ühinend?

Kui puhtaks jäävad Virumaal
kõik selge veega allikad,
siis alles julgen ütelda
et elan omal maal!

Teab loodus vaid ...

Ei saa mitte vaiki olla

A. Haava

M. Härma

Ei saa mitte vaiki olla,
lauluviisi lõpeta' —
vaikimine oleks vale,
sunniks südant lõhkema.

Tahan õige tasa laulda,
tasa kannelt helista',
et ei sind, mu kõige kallim,
lauluga ma tülita.

Aga kui torm minu kandlelt
kostab siiski kõrvu sull',
siis sa ise oled süüdi:
miks nii armas oled mull'!

Eidekene ketrab

Eidekene ketrab, heietab lõnga,
heietab kondisel käel;
:,: värtnakene vuriseb, laulu lööb kaasa,
kuni ta magama jääb. :,:

Eidekene unes näeb kadunud noorust,
armsam tal härraste kokk.
:,: Eidekene paneb käed armsamale kaela —
ärgates süles tal vokk! :,:

Vurra-vurra-vurra, vurra-vurra-vurra
vurra-vurra-vurra, vurra, vurra.
:,: Vurra-vurra-vurra, vurra-vurra-vurra,
vurra-vurra-vurra, vurra, vurra. :,:

Eilne päev

J. Kork

P. McCartney

(Viisil: „Yesterday“)

Eilne päev, kõik mu vaevad olid kaugel veel
nüüd on homme käes ja eile teel —
mu süda raskeks läin'd sel' eel.
Kaugel nüüd, on see tütarlaps kes olin ma:
pime vari peidab ära ta,
sest ära läksid minult sa.

Miks sa lahkusid, ma ei tea, ei ütlen'd sa.
Tegin halba ma, et sa mind ei armasta?

Armastus, oli mäng mis kerge mängida.
Nüüd ma otsin kuhu kaduda,
kuid eilset ma ei unusta.

Elas kord kauboi

Elas kord kauboi, kes päevast päeva jõi
ja rahapuudust iial polnud tal.
Ta eeslil ratsutas ja lassot keerutas,
ja oma naist ta kuumalt armastas.

∴: Hõissa kauboi, jepi-jepi-jee! ∴:
Caramba, caracho,
ein whiskey, zwei bier.
Carambo, caracho, ein džin!
Verflucht sacramento Dolores
und alles geht wiederum!

Kord jälle see kauboi kolm päeva järjest jõi
ja rahapuudus kätte jõudis tal.
Ta eesli maha müüs ja lasso panti viis,
et oma neidu armastada saaks.

Hõissa kauboi, jepi-jepi-jee! ...

Elas metsas mutionu

Elas metsas mutionu
keset kuuski noori, vanu,
∴: kadakpõõsa juure all
eluruum tal sügaval. ∴:

Kutsus kokku külalisi
karvaseid ja sulelisi,
∴: lendas vares, harakas,
kull ja kaaren nupukas. ∴:

Vantsis uhkelt karuvana,
veeres siili okaskera,
∴: jänes nudisabaga,
orav kikkis kõrvaga. ∴:

Joostes tuli põhjapõder,
hiljaks jäi veel reinuvader,
∴: siis kõik lauda istusid,
pidurooga maitseid. ∴:

Karu imes mesikooki,
jänes rüüpas kastejooki,
:,: kaaren karumarju sõi,
kull see kurejooki jõi. :,:

Põder limpsis samblasuppi
orav näris käbijuppi,
:,: see oli päise päeva a'al
pilla-palla pillerkaar. :,:

Ema pani supi sooja

Ema pani supi sooja, supi sooja.
Lapsed laulsid halleluuja, halleluuja.
Klimbid sees, klimbid sees.

Faria

Väga lõbus on gaidi elu, faria.
Teda ümbritseb metsade võlu, faria.
:,: Ilus on metsades elada, öösel telkides magada.
Faria, faria, faria, faria, faria. :,:

Kui on saabunud õhtu vilu, faria.
Laagris algamas öine elu, faria.
:,: Lõkke ümber siis kogume, sõprussidemeid seome.
Faria, faria, faria, faria, faria. :,:

Haanja miis

J. Räppo

rahvalik viis

(Võru keeles)

Haanja miis vidi lubjakivve
Kolm päivä Võrolõ.

Haanja miis läts Tiganiku puuti
uma kolmõ kopkaga.

Tahtsõ osta püksinõpse
uma higi, vaiva iist.

Haanja miis nägi silgupütti
tiganiku leti iih.

Haanja miis pallõl puudisaksa:
„Esänd, lupa tsurgata!“

„Tsurka, no tsurka, Haanja miis
Uma leeväpalakõst!“

Laul um otsah, lau läts mõtsah,
ei lää inämb edäsi.

Hei vallerii

N.C. G D G D G D

Ma mere-mees vah-va, mul jul-ge on rind, Hei val - le - rii, hei val - le-raa. Ei üh-te-gi tor-mi mis kohu-taks mind, Hei val - le-rii, hur - ra.

14 D G G⁷ C G D G G⁷ C G

mul sada-mas oo-ta-mas kau-ni-tar neid, Tal' üt-len "Sa o-led mu ai-nu-ke leid," Hei val - le - rii, hei val - le-

28 G D G

raa, Hei val - le - rii, hur - ra.

Ma meremees vahva, mul julge on rind,
 hei vallerii, hei valleraa.
 Ei ühtegi tormi mis kohutaks mind,
 hei vallerii, hurraa.
 Mul sadamas ootamas kaunitar neid,
 tal' ütlen „sa oled mu ainuke leid.“

Hei vallerii, hei valleraa,
 hei vallerii, hurraa!

Mu silmadest armastus iial ei kao ...
 Ma igale annan sest paraja jao ...
 Kui rahagi otsas ja purjus on pea
 üks suudlus mu neult ja unub kõik see.

Hei vallerii, hei valleraa ...

Ja hommikul uuel kui selginend pea ...
 Siis sammud ma uuesti laevale sean ...
 Pean andestust paluma neiuk'se käest
 et viimasest valssist ta ilmagi jääb.

Hei vallerii, hei valleraa ...

Nii on minu elu kui rändaja lind ...
 Mul jalge all kiigub ja liigub vee pind
 ...
 Ma meremees vahva, mul julge on rind,
 mis tuksub ka sulle, mu kodumaa pind.

Hei vallerii, hei valleraa ...

Hiir hüppas

Oh seda elu ja õnne,
oh, seda lusti ja rõõmu,
oh, seda pidu ja põlve,
torupill kui kutsus meid tants'ma.

Hiir hüppas ja kass kargas,
vana karu lõi trummi,
kirp aknast välja,
nahkpüksid jalga!

Ilust pillilugu ja laulu,
seda lõbu, lusti ja rõõmu.
Mängumõnu, nalja ja tralli,
kaerajaani, tuljaku tantsu!

Hiir hüppas ja kass kargas,
vana karu lõi trummi,
lõi trummi lõhki —
sai vaevast lahti!

Hoia, Jumal, Eestit

L. Raudkepp

J. Aavik

Hoia, Jumal, Eestit
meie kodumaad!
Kaitse teda kallist,
meie armsamat!
Rahu, töö ja kainus,
olgu Eesti kroon.
Vennaarmu suurus,
tema võimu troon.

Õnnista me rahvast,
saada kosumist.
Puhasta meid kurjast,
anna kasvamist.
Aita võita vaevad,
vägev kaitseja!
Jõudu andku taevad
sulle, kodumaa!

House of the Pipra Pood

T. Tammaru, G. Tamm

Inglistamaa rahvaviis

(Viisil: „House of the Rising Sun“ originaaltekst G. Turner, B. Martin)

Kord oli üks maja seal vanas Järvemetsas,
se'st majast me laulame lood.
Saab jooki, suhkrusaia, ainult raha saab sind majja,
The house of the Pipra Pood.

Päevast päeva väike Juku
ostis pixie stix.
Enam ei söönud õhtusööki,
he needed sugar kicks.

Ükspäev skaudijuhid tegid hundu ülevaatust,
Juku andis neile pixie komme.
Päike läks looja, poiss arvas et kaotas,
aga Juku võitis täna ja homme.

Pärast lõunasööki väike Juku
jooksis hundupoistega.
Pipra Poodi minnes jäi karja alla
ei Juku enam laula.

Juku kukkus alla põrgu haudu
andis Paganale pixie stix.
Et ta nägi nii vaeva, Pagan saatis Juku taeva.
Aitäh, House of the Pipra Pood!

Hõbedast lind

J. Kork

J. Denver

(Viisil: „Leaving On A Jet Plane“)

Kõik mu kohvrid koos, nüüd koidu a'al,
ma seisatan veel ukse na'al,
ei raatsi ma häirida sul und.
Kuid saabunud hommik ja sätendab koit,
mind lennuk ootab, pea algabki sõit,
nüüd käes on meile lahkumise tund.

Mind suudle ja naerata,
üttele et mind ootad sa,
hoia mind nii armsalt lõpmata.
Pea lahkub hõbedast lind.
Ei tea veel, mil näen jälle sind?
Nii kurb on lahkuda. . .

Mitu korda sind ma nutmas näind,
olen teistega tihti käind,
sul tõetan, pole tähtsus neil üks raas.
Iga nähtud linn kojuigatsus loob,
iga lauldud laul sind meelde toob,
su sõrmust kannan siis, kui saabun taas.

Mind suudle ja naerata . . .

Valus lahkumistund on saabunud meil,
suudlus mind saadab kaugel teel.
Sule silmad, arm, kui kaugele ma kaon.
Näe armust und, kuni saabub päev,
mil algab õnn, sind jälle näen
ja südame ma sulle jäädvalt toon.

Mind suudle ja naerata, . . .

Inimesed tänavatel

Inimesed tänavatel
räägivad, kuid häält ei kuule -
ainult linnaelu kõmin.

Vabrikute mustad kogud,
ennustavad hädaohtu,
ainult mootorite põrin.

Lähen sinna, kus päike paistab
läbi pilvise öö,
muinasjutud lausa elavad.
Lähen sinna, kus ootavad
kõik mu armsamad —
seal, kus õnnetähed säravad.

Taevateed on vabad teed,
metsarajad õnnelikud —
puudes metsatuule kohin.

Suveööle vaikne hommik
järgneb nagu kikivarbil
kaasa linnulaulu sumin.

Isamaa ilu hoieldes

„Kalevipoeg“

K.A. Hermann

∴ Isamaa ilu hoieldes,
vaenlaste vastu võideldes
varisesid vaprad vallad,
kolletasid kihelkonnad
muistse põlve mulla alla! ∴

∴ Nende muremuljutused,
nende piina pigistused,
muistsed kallid mälestused,
kostku meile kustutumata,
kostku meile kustutumata! ∴

Jumal, mu süda

G. Kiviste

L. N. Morris

Jumal, mu süda igatseb Sind!
Sinuta rahu ei leia mu rind.
Päeval ja öösel otsin Sind ma,
õhates paljude palvetega.
Sind palun ma:
Jumal, kuule mind sa!

Sinuta surnud mulle on ilm,
Sinuta pisaraid nutab mu silm.
Kui Sa mul oled, ei küsi ma
maa ega taevagi järele ka.
Sind palun ma:
Jumal, kuule mind Sa!

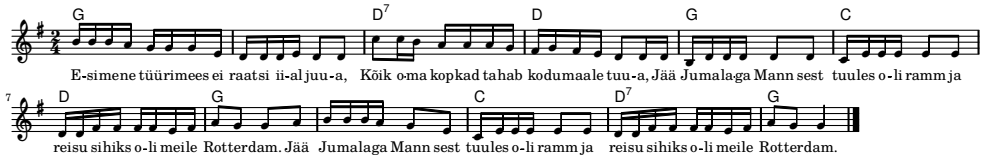
Saada mind ikka tasasel teel.
Hoia, kui eksida tahab mu meel.
Aita, et ikka paremaks saan,
Sinule truumaks lapseks siis jään!
Sind palun ma:
Jumal, kuule mind Sa!

Jänes istus

Jänes istus raudteerööpa pääl,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Oma hambaid puhastas ta säääl,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Laulis nii, laulis nii,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Kui ta raudteerongi nägi,
siis ta pikad sääred tegi,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!

Siga seisis toas seinakella ees,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Mõtles, mis on küll selle kella sees,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Laulis nii, laulis nii,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!
Ja kui lööma hakkas kell,
siga ehmus nagu hull,
laulis polli-volli-duudl-duudldii!

Jää Jumalaga, Mann

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

∴Jää Jumalaga Mann sest tuules oli ramm
ja reisu sihiks oli meile Rotterdam.∴

Kapten vana merikaru juua täis kui tint
jäi baki alla magama kui väljas oli vint.

Jää Jumalaga Mann...

Pootsman on meil selge peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab nii et ruhvis kerkib koi.

Jää Jumalaga Mann...

Kokal puder põhja kõrbes, see on paha märk.
Siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Jää Jumalaga Mann...

Kaks laulijat, üks noor ja teine vana

Kaks laulijat, üks noor ja teine vana,
kord kõndisid seal uhke lossi ees.
∴ Noorem laulja võttis kandle enda kätte
kõik imeviisid kostsid selle päält. ∴

Kuninganna vaatas lossi aknast välja,
kaks pisarat tal veer'sid laugele.
∴ Kuningas see tõmbas mõõga tupest välja
lõi haava noore laulja südame. ∴

Vanem laulja tõstis kandle needes üles,
lõi puruks vastu lossi müürisid.
∴ „Sinu maa, sinu rahvas pööraku sust ära
ja loss see muutugu ahervaremeiks!“ ∴

Kalevite kants

Võiks käia läbi ilma-maa,
ei säärast linna leia sa.
Mis oleks kaunim Tallinast
ta kuulsaim juba muinasaast.

On palju murtud piikisid
küll vastu tema müürisid.
Kui lõppes aga sõjatants
jäi võitjaks Kalevite kants!

Ta tornid paistvad kaugele,
nii maale kui ka merele.
Kui oled käinud võõraid teid,
lööb süda kiirelt, kui näed neid.

On ilmas palju neidusid,
neist kaunid on nii mõnedki.
Kuid kaunimad on elamas
me armsas vanas Tallinnas.

Kalla, kallis isa käsi

J. Lattik

A. Topmann

Kalla, kallis Isa käsi,
rahu minu südame.
Anna, et Su laps ei väsi
palvetamast iiale.
Õnnista mind eluvaevas,
hoia kõige kurja eest,
olgu ikka lahti taevas,
kus näen Isa vaimus, tões!

Luba mind Su ligi tulla,
armas taeva Kuningas,
et Su Poja risti alla
elukoorma panna saaks.
Seal on lepitust, on õnne,
seal jääb süda rahule.
Ei seal enam vaeva tunne,
kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks,
Lunastaja, Sinu rist,
minu valu vaigistajaks
Sinu käsi, Jeesus Krist.
Kas ma väsin õhtul hilja,
murdun päise päeva aal —
sures maitsen eluvilja
Lunastaja risti all.

Kalle Kusta

Kalle Kusta ostis laadalt valge hobuse,
:,: Kalle Kusta ostis laadalt valge hobuse, :,:
ostis valge hobuse!

Hei! Kusta, Kusta, anna piitsa!
:,: Hei! Kusta, Kusta, anna piitsa! :,:
Oma valgel hobusel!

Kalle Kusta moor see magab hauas vaiksesti,
:,: Kalle Kusta moor see magab hauas vaiksesti, :,:
ja tema pojad laulvad nii:

Hei! Hei! Nüüd, pojad, marsime!
:,: Hei! Hei! Nüüd, pojad, marsime! :,:
Ja laulu laulame!

Kanga kudumise laul

:,: Meie koome kangast, villasest lõngast. :,:
:,: Kangast koome, lõime loome,
laseme süstikutel käia. :,:

:,: Nii seati niied, neljad ja viied. :,:
:,: Kangast koome, lõime loome,
laseme süstikutel käia. :,:

:,: Nii koodi kangast, sini-musta-valgest lõngast :,:
:,: Kangast koodi, priius loodi,
Eesti kodutalu õues. :,:

Kas sul on üks vana sohva?

Kas sul on üks vana sohva?
— Jah mul on üks vana sohva.
Kas ta teeb sul kihva-kohva?
— Jah ta teeb mul kihva-kohva.

Vana sohva, kihva-kohva.

Kuuvalgel ööl!
∴ Katsu aga redelita pööningule minna,
neiukene, sind ei jäta mina sinna. ∴
∴ Ei saa, ei saa
ei redelita pööningule minna ei saa. ∴
∴ Ja kui sa pööningule saad,
siis viska redel vastu maad. ∴

Kas sul on üks vana Ann?
Kas tal on ka kohvikann?

Kas sul on üks pudel viina?
Kas ta teeb sul hingepeina?

Kas sul on üks rubla raha?
Kas ta teeb sul palju paha?

Kas sul on üks kena plika?
Kas ta annab musi ikka?

Kaugel, kaugel

(Viisil: „Red River Valley“)

Kaugel, kaugel, sääl on minu
kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul'.
Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul'.

Tasa nuttis mu kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog.
Kurvalt kaevasid kajakad rannal,
vaikselt kohises vahune voog.

Vaikseks jäänud on lainetav meri,
vaikseks jäänud on kallima huul.
Üle lageda vete vaid kõlab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Kaunimad laulud pühendan sull'

P. Ruubel

F. Saebelmann

Kaunimad laulud pühendan sull',
vanematest armastatud kallis kodumaa!
Võimsasti tuksub süda siis mul,
kui sulle laulan, mu isamaa!
Taevasse tõuseb tugev lauluhääl
südame põhjast vaimustuse väel.
Pühamaks paigaks oled mull' ikka,
kuni veel süda tuksub mul sees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul:
„Õitsegu, kasvagu, kodumaa!“

Priiuse päike paistab me maal,
rusujatest vabastatud Kalevite ra'al!
Orjuse kütked purustud maas,
muistne priius meil jälle käes!
Särama löönud kodupinnal koit,
Eestimaa taevast vabaduse loit.
Paremad päevad paistma meil jäävad,
kaunimad ajad ootamas ees.
Võimsasti kõla siis, ühine laul:
„Õitsegu, kasvagu, kodumaa!“

Kiigelaul

M. Lüdigi

Veli, hella vellekene,
tee meil' kiiku kiitusmail'!
Ära tee oja otsa pääle
ega kaju kaldale!
Neiu läeb kiiku katsumaie,
kardab ojja uppuva,
kardab vette veerevada,
kardab kaevu kalduda!

Kiigu, kiigu kõrgeesse,
üle õrre, päälta pard.
Üle vastse varude,
üle tamme talude!
Mis säält kõrgelt näikse?
Näikse kolme uibukest,
igan oksan übina
igan ladvan laululind!

Kiigu mu paadike

Fr. Kuhlbars

Tirololi rahvaviis

Kõla mu lauluke, kõla mu hää!
Kiigu mu paadike, kiigu vee pääl!
Lained ka liiguvad,
kaldale kiiguvad
kiigu mu paadike, kiigu vee pääl!

Lain'te pääl minagi edasi läen,
kuni üht randa ma õitsevat näen.
Uju nüüd kiiresti,
paadike, pikk on tee!
Kiigu mu paadike, kiigu vee pääl!

Kikilips

I. Linna

C. Richard

(Viisil: „Lucky Lips“)

Tean et riie meest ei peida,
tean mis väärt on mehe müts.
Vatikuube ma ei laida,
paha pole teksaspüks.

Aga lood on hoopis teised,
kui sul kõrval kena tips.
Ükskõik mis seljas ongi sul,
peaasi kikilips!

Kikilips teeb mehe šikiks,
kikilipsu pühaks pean.
Kikilipsuga siin ilmas
kõik ma kätte saan.
Kikilips teeb lahti ukсед,
murrab lahti südamed.
Ei kikilipsu vastu saa
siin maa peal keegi veel.

Kikilips võib olla kirju,
pruun või punane või must.
Ta ei heida sulle varju,
pigem kaunistab sind just.

Kui sind naine maha jättis,
ja sa küsid minult miks,
siis vastan üpris veendunult:
sul puudus kikäips!

Kingsepa Antti

U. Kreen

Soome jenka

Jah, ega ilmaaegu meie küla moorid
pilke ei saada, järgi ei vaata.
Ei nemad muidu vahi meid mehi noori,
teavad, me tugevad, turjakad.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid,
läbi küla agarasti astuvad kõik
üheskoos.

Kingsepa Antti ja teised täitsa poisid,
hurradi-uh-ah-hei!

Siin me oleme kõik tõsisemad vennad,
täis mehe võimu, vahvust ja vaimu.
Laupäeva õhtul aga kerkivad kannad,
tööriistad kotti ja kõndima.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid . . .

Las aga latravad ja ennustavad eided —
silmad kui rattad, suud nagu värtnad.
Proovigu korra ainult laimata meid nad,
siis tühjast tüli saab tulema.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid . . .

Nii meie mehepojad külavahel lä'evad
kindlad on jalad, kõrvuti õlad.
Piigad kõik seisatavad vaatama jäävad,
poisse meid paremaid piiluvad.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid, . . .

Ei meie tulnud ole eitede kaeda,
nendele vaeda, raiskama aega.
Siia me tulime, et võiksime leida
endale nägusa nooriku.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid, ...

Vaadake, külahahvas, kangeid
mehepoegi,
proovige jõudu, musklite rammu.
Sääraste sangarite põlvedel peabki
lustilla tütarlaps lullima.

Oi, Kingsepa Antti ja teisedki poisid, ...

Kodumaa neid

Naisi kohtame igalpool küllalt,
üks ja teine kord kütkestab meid.
Aga keegi ei suudle nii hellalt
kui mu väikene kodumaa neid.

Eesti tüdruk on võluvaim maailmas,
tema naeratus sulatab jää.
Eesti tüdrukul päike on silmas,
temast unistan alati ma.

Üle aastate palju me käinud,
mõnda kohta samm peatuma jään'd.
Tundnud huuli, mis kirguliselt kuumad,
silmis tumedaid lõunamaa öös.

Kuid üksainus on võluvaim maailmas,
tema naeratus sulatab jää.
Eesti tüdrukul päike on silmas
temast unistan alati ma.

On jälle aeg selg sirgu lüüa
ja heita endalt orjarüü,
et loomishoos kõik loodu
koos võiks sündida uuesti.

On koit, kuninglik loit,
valguse võit äratab maa.
Prii on taevapiir, esimene kiir
langemas on maale.

Hõik — murrame kõik,
et vabana saaks hingata taas.
Näe — on murdun'd jää,
ulatagem käed, ühendagem väed.

Nõul, ühisel nõul,
ühisel jõul, me suudame kõik.
Ees on ainus tee, vabaduse tee
teist ei olla saagi.

Võim, valguse võim,
priiuse hõim. Läheme koos,
huulil rõõmuhüüd.
Näe, on kaljust käe kätte saanud hiid.

Usk edasi viib, taevane kiir
saatmas on meid.
Nii — on võiduni jäänud veel üks samm,
lühike samm, samm.

Maa, isadema, on püha see maa,
mis vabaks nüüd saab.
Laul, me võidulaul, kõlama see jääb,
peagi vaba Eestit näed!

Kord elas Ali-baba

Kord elas Ali-baba,
kel' naisi mitusada,
ja vürstiriik oli kaugel Aafrikas.

∴ Siis naeris Ali-baba,
ah-ah-ah, Ali-baba
ja oma trummi ta põristas. ∴

Kui ükskord sinna jõuan,
kõik naised endal nõuan
ja haaremi seal endal ehitan.

Seal palmipuude vilus
on armastada ilus.
Suleikoga lähen õhtul kohtama.

Kui pea mul läheb halliks,
pean naisi ikka kalliks,
ei saada ma neid orjaturule.

Kui lõppenud kõik mured
ja vaikselt ära suren,
siis kohe paradiisi tõttan ma.

Allah mind vastu võta,
kõik naised juurde jäta,
et taevariigis õnne maitseda!

Kord mina pargis

Kord mina pargis tukkusin,
kisa peale ärkasin.
Kuulda oli pilli häält,
oh mis ime algab seal.
Rahvas jooksis murruna
kisa kära vaatama.

Ai trika, ai trika,
need poisid toredad.
Jah sõdurid, need sõdurid,
nad mõõda marsivad.
Jalga — üks, kaks, kolm! ... kott

Hakkas nurgas liikuma,
tšimmai-ruudi-ralla.
Ja voodi poole kiikuma,
tšimmai-ruudi-ralla.
:,: Ai tšimmai tšimmai, jah-hah-haa,
tšimmai-ruudi-ralla! :,:

Kes on paks ja higistab,
teisi kokku pigistab.
Kes on liialt lühike,
ronib teiste kukile.
Päevapiltnik nägu kilk,
hüüab, „Veel üks silmapilk!“

Ai trika . . .

Väike kooliplikake,
ise alles titake,
vaatab aknast näpp tal suus,
aga peas tal armastus.
Kui ta õhtul koju läeb,
musist ikka ilma jääb.

Ai trika . . .

Kotkajärve Kai

H. Jõe

(Viisil: „Red River Rose“)

Põliste puude all lookleval teel
matkades seiklused ootavad eel.
Järved ja mäed ja uus tundmata maa
mul' iga miiliga tuttavaks saab.

Matkates meeles mul Kotkajärve Kai,
Kotkajärvele maha must jäi.
Kui taeva tõuseb kuldkollane kuu,
tagasi jõuan ja annan tal suud.

Kaldal, kus karu kord mustikaid sõi,
allikast põder veel hommikul jõi.
Januselt joodud saab karastav sõõm -
uuesti sirgub se'st matkamis rõõm.

Matkates meeles mul Kotkajärve Kai ...

Õhtul, kui päikene loodesse veab,
salk sammub Kotkajärvele seab.
Lahkudes olin ma viimane mees,
nüüd lähen lauldes ma kõikide ees.

Matkates meeles mul Kotkajärve Kai ...

Kui mina alles noor veel olin

rahvaluule

rahvaviis

Kui mina alles :,; noor veel olin, :,;
lapsepõlves :,; mängisin. :,;

Ei mina teadnud :,; muud kui seda, :,;
mis mina nägin :,; silmaga. :,;

Rõõm teeb lastel :,; lauluhääle :,;
kaunimaks kui :,; kandlekeele. :,;

Meie elu :,; on siin ilmas :,;
nii kui linnul :,; oksa pääl. :,;

Näitab ennast :,; rõõm, mul siiski :,;
süda on täis :,; kurvastust. :,;

Ei meie tea, :,; kas me saame, :,;
siin veel kokku :,; tulema. :,;

Kui mina alles, umpa, umpa,
noor veel olin, umpa, umpa,
tuli mul kord piibuhimu, umpa, umpa jaa.
:,: Piibu tegin kasekäsna, umpa, umpa jaa.
Tubakakoti lambanahast, umpa, umpa jaa. :,:

Kord ma võtsin, umpa, umpa,
salamahti, umpa, umpa,
vanataadi tubakalehti, umpa, umpa jaa,
:,: ja veel mõne tuletiku, umpa, umpa, jaa.
Kaasas oli naabri Juku, umpa, umpa, jaa. :,:

Siis sai mindud, umpa, umpa,
nagu linnud, umpa, umpa,
väike õde järel jooksis, umpa, umpa jaa.
:,: Siis me istusime maha, umpa, umpa jaa
oma naabri aia taha, umpa, umpa jaa. :,:

Seal ma piibu, umpa, umpa,
täis siis täitsin, umpa, umpa,
tikust tule peale läitsin, umpa, umpa jaa.
:,: Suitsetasin kahatäie, umpa, umpa jaa,
sõber Juku kurvalt kaie, umpa, umpa jaa. :,:

Juku mättast, umpa, umpa,
samblaid noppis, umpa, umpa,
ja neid piibu sisse toppis, umpa, umpa jaa.
:,: Küll siis oli ilus näha, umpa, umpa jaa,
kui sai samblast suitsu teha, umpa, umpa jaa. :,:

Väike õde, umpa, umpa,
nii kui sõge, umpa, umpa,
Kuju jooksis, umpa, umpa jaa.
:,: Armas ema, sa ei tea, umpa, umpa jaa,
meie poistel piibud juba, umpa, umpa jaa. :,:

Püksid mul siis, umpa, umpa,
maha aeti, umpa, umpa,
vitsaga mind läbi soeti, umpa, umpa jaa.
:,: Ei sest peksust hoolind mina, umpa, umpa,
jaa,
kui sain piipu põletada, umpa, umpa, jaa. :,:

Jukult piip siis, umpa, umpa,
ära võiti, umpa, umpa,
ja siis paku pääle pandi, umpa, umpa jaa.
.: Kui see kirves piipu peksis, umpa, umpa jaa,
Jukul vesi silmist jooksis, umpa, umpa jaa. .:.

Naabri Neti, umpa, umpa,
minu kallim, umpa, umpa,
õmbles mulle tubakakoti, umpa, umpa jaa.
.: Küll olid ilusad kotitutid, umpa, umpa jaa,
selle eest ma suudleks Netit, umpa, umpa jaa. .:.

Suitsu rõngas, umpa, umpa,
piibu hõngas, umpa, umpa,
elu paistab päikseline, umpa, umpa jaa.
.: Piibu lõhn kui viiruk levib, umpa, umpa jaa,
pühaduse paiste evib umpa, umpa jaa. .:.

Armupaelas, umpa, umpa,
neiu kaelas, umpa, umpa,
rõõm on piinadeg segi, umpa, umpa jaa.
.: Ainuüksi piibutahas, umpa, umpa jaa,
õnnetunne hõõgub puhas, umpa, umpa jaa. .:.

Puudub uni, umpa, umpa,
hommikuni, umpa, umpa,
piip koos minuga on ärkvel, umpa, umpa jaa.
.: Peletab mu mõtteid julmi, umpa, umpa jaa.
Kangastab mu kauneid ulmi, umpa, umpa jaa. .:.

Sellepärast, umpa, umpa,
ilmakärast, umpa, umpa,
ikka pagen piibuhuima, umpa, umpa jaa.
.: Piibust leian sõprust tarka, umpa, umpa jaa.
Surreksi ta jääb mu sarka, umpa, umpa jaa! .:.

Kui on kevade

H. Tedder

Kui on kevade, kui on kevade,
gaididel on vaba aeg.
Siis me pambud kõik selga paneme
sammud linnast välja seame!
Kui on kevade, kui on kevade,
gaididel on vaba aeg.
Linnast välja me
metsa sammume,
laagripaika jõuame.

Väike seiklus ei häiri me rahu,
gaididele aina meeldib see.
Kui on õiglane gaide oma mõtetes,
siis takistust pole tal ees.
Väike seiklus ei häiri me rahu,
ainus tingimus on vaid see:
kui on lõpnud seik,
kurgus nutumaik,
ära sellest väljagi tee!

Kuldne õhtupäike

Kuldne õhtupäike, ilus oled sa
:,: kui sa viimse läike saadad üle maa. :,:

Hoia kinni muidu võid sa uppi lennata
minust kinni hoia sa,
siis võid kartmata mäest alla lennata
ühes koos, täies hoos, mõnuga, valleraa!

:,: Mama, mama, see poiss on jälle siin
kes mulle suhkrusaia tõi ja ise ära sõi. :,:

:,: Ai trika-trika-trika-trika-trallalalala,
mu tšimmikingad konsata ja taldu pole all. :,:

:,: Välja, välja Vabariigi seest, kes
söövad eesti leiba ja ei räägi eesti keelt. :,:

:,: Ei Vabariigi sõdurit ei leina neiu rind,
vaid teda leinab ainult meie Vabariigi pind. :,:

Ai Juku, Juku, till-till-till,
mu voodi serval ruumi küll,
kui istud voodi servale,
ei lükka ma sind eemale.

∴ Mis meil viga hulla hullata,
kui sinna ei pääse mama vitsaga. ∴

Rõõmsaks muudad meele, kui sind näen ma.
∴ Laulma paned keele õhtuehaga. ∴

Hoia kinni ...

Unerüppe heidad, päike, puhkama.
∴ Hommikul sa koidad uue iluga. ∴

Hoia kinni ...

Kus sa käisid, sokukene

rahvaluule

eesti rahvaviis

∴ Kus sa käisid, kus sa käisid, sokukene?∴
∴ Veskil käisin, veskil käisin, härrakene.∴

∴ Kuidas jahvad, kuidas jahvad, sokukene?∴
∴ Suuga jahvan, suuga jahvan, härrakene.∴

∴ Kuidas taod, kuidas taod, sokukene?∴
∴ Sarvedega, sarvedega, härrakene.∴

∴ Kuidas pühid, kuidas pühid, sokukene?∴
∴ Habemega, habemega, härrakene.∴

∴ Mida sööd sa, mida sööd sa, sokukene?∴
∴ Nisuleiba, nisuleiba, härrakene.∴

∴ Kuidas karjud, kuidas karjud, sokukene?∴
∴ Köki-möki, köki-möki, härrakene.∴

Kuulge Eestimaa pojad

Kuulge Eestimaa pojad ja türed
sõjasarve hää! kokku kutsub meid.
Ühineme kokku ühe lipu all
ja marssime võitlusteid.

Sest nagu Rooma tee,
mis viib meid sihile.
Ei midagi ei saa meid enam pidurdada
sest et Lembitu käsud on rahvale antud.
Ei meie puhka kuni vaenlane
on paika pandud.
Kostku vapper võiduhüüd
las võitlus algab peale nüüd
me Eesti eest väjas viimse meheni.

Laul Lakewoodi liivast

J. Kork

V. Loigu

(2002 „Lakewoodi liiv“ laagrilaul)

The musical score is written for three staves in a key of one flat (B-flat major or D minor) and 4/4 time. The melody is primarily in the first staff, with harmonization in the second and third staves. Chord symbols (F, C, Bb, F7) are placed above the staves. The lyrics are written below the notes.

Lin - na - dest pää - se - me val - la, tuu - li nüüd haa - rab me tiib. Kut - sub meid män - di - de al - la Lake - woo - di va - len - dav
liiv. Met - sa - de värv on me vor - mis, rän - du - ri ra - hu - tus vööl. Nae - ra - me päi - keses, hõis - ka - me tor - mides,
lau - la - me pil - ka - sel pi - me - dal ööl. Nae - ra - me päi - keses, hõis - ka - me tor - mides, lau - la - me tu - me - dal ööl.

Linnadest pääseme valla,
tuuli nüüd haarab me tiib.
Kutsub meid mändide alla
Lakewood'i valendav liiv.
Metsade värv on me vormis,
ränduri rahutus vööl.
Naerame päikeses, hõiskame tormides,
laulame pilkasel, pimedal ööl.
Naerame päikeses, hõiskame tormides,
laulame tumedal ööl.

Silmis meil tähtede helgid,
jalgades jõgede jooks.
Mändide all meie telgid
muutuvad muinaslooks.
Sügis meid metsade õuest,
jälle kord laiali viib.
Lahkume sõpruses, lõkketuld me hingedes,
kingades Lakewood'i valge liiv.
Lahkume sõpruses, lõkketuld me hingedes,
kingades valge liiv.

Laurentsius

Laurentsius, armas Laurentsius sa,
mil tuled sa jälle mind vaatama?
Esmaspäev!
Kui alati, ainult meil esmaspäev oleks,
ja mind mu Laurentsius vaatama tuleks,
Laurentsius!

Laurentsius, armas Laurentsius sa,
mil tuled sa jälle mind vaatama?
Teisipäev!
Kui alati, ainult meil esmaspäev, teisipäev oleks,
ja mind mu Laurentsius vaatama tuleks,
Laurentsius!

Laurentsius, armas Laurentsius sa, jne.

Lepalind

Lenda, lenda, lepalind!
Viimast korda palun sind,
lenda üle suure laia vee,
sinna, kus mu kallike!

Lenda kiirel lennul sa,
teda mu poolt tervita!
Kui ta küsib, mis ma teen,
ütle, et ta järel igatsen!

Ütle, et ta ei kurvastaks,
ütle, et ta nutma ei jääks!
Ehk küll kaugel viibin ma,
tulen tagasi võitjana!

Sinu silmad on kui öö,
ära õnnetuks mind tee!
Nõnda laulis väike lepalind,
kui ta tervitas, mu kallim, sind!

Lihtne viisikene

Laulan sulle laulukese, kuulatama jää.
On ehk lihtne viisikene südamele hää.
Laulus puudub tormikohin,
viis nii tasane,
kas ma seda tohin laulda sinule?

Ei mu laul käi luigelendu, kõrgel taeva all.
Mulla pääl ma leian enda maa peal madalal.
Mullal kasvab lihtsaid lilli
need on sinule,
jäägu kõrged pilved lauluks teistele.

Liisa

Sõitsin oma setukaga, linna poole traavi,
ilm oli soe nii et tolmas tee.
Eespool nägin, tüdruk astus maantee veerelt kraavi,
tundsin ära kohe, oli Liisa see.

Liisa, päikseline naine,
Liisa kaunis ilmne naine,
Liisa, unelmate naine
Aga hobu oli väsin'd ja piip oli kustund.

Võtsin Liisa vankrile ja sõit läks jälle lahti,
seal ta mul siis punetas kui ladvaõun.
Enam ma ei saanud muud, kui ainult Liisat vahti,
ohjad läksid meeles aga rinnas oli põud.

Liisa ...

Liisal olid juuksed nagu viljakõrred kuldsed,
silmad olid sinised kui kohvi klaas.
Rinnad olid ilsusad ja ümarad ja kõrged,
puusa jooksu andsid ainult vaadata.

Liisa ...

Loojangule vastu kappap üksik hobune

H. Soop

K. Frenreisz

Loojangule vastu kappap üksik hobune.
Kuhu viib küll tema tee? Kas tal pole peremeest?
Kiirest jooksupäras on uhke ratsu lakk,
tolmune on sile nahk, kauneis silmis valuvahk.

Miks nii on? Sind ei vaja keegi enam nüüd.
Ja kas on kõiges selles sinul üldse süüd,
et meil kõik masinate abil tehtud saab,
aga sind inimene varsti unustab?

Koplist pääsnud, aina otsid oma kodu veel,
alles jäänud on küll tee, aga maja pole see.
Põrnitseb sind sajasilmne kivihiiglane,
just kui sulle selgeks teeks, et sa oled viimane.

Miks nii on? ...

Loojangule vastu kappap üksik hobune.
Kuhu viib küll tema tee? Kas tal pole peremeest?

Läbi päeva ja öö

P. Kopvillem

Üle maade ja mere, läbi päeva ja öö,
üle metsade laante, läbi raadarivöö,
üle aja ja elu, olgu halvaks või heaks,
:,: on paik mida austan, mis on mu isamaa. :,:

Ei ma ole seal sündin'd, ei mu jalad seal käin'd.
Ei mu silmad ta valu ega rõõmusid näin'd.
Aga isegi kaugelt mulle selge on see,
:,: et juured on pikad üle mandri ja vee. :,:

Kuigi sirgunud võõrsil, käinud võõramaa teel,
on mu soovid ja mõtted kus mu rahvas ja keel.
Oh, Eesti kas kuuled, kuis mu süda sul lööb?
:,: Üle mere ja metsa, läbi päeva ja öö. :,:

Lõkke ääres

Näed sa lõkke ääres skaudipoissi,
nii lõbusalt naerab ja sõbraga vestleb.
Toosama, kes vestleb, on armas mulle.
oh peaks ta jah ja jah ja jah,
mind märkama.

Ja kui märkab skaudipoiss mu pilku
tal tutvustan ennast, mul oled sa vennaks.
Ma olen ka gaidiks, kel' sihid on samad,
oh võiksime jah ja jah ja jah,
koos töötada.

Meie mõtted tihtigi on kaugel,
kus ootamas kodu, mis armas on meile.
Koos töötada selleks, et vabaks saaks Eesti
oh saaksime seal jah, ja jah, ja jah,
tööd jätkata.

Ma ihkan koju

Lääne-India trad. viis

(Viisil: „Sloop John B“)

Meid merele viis korvett,
me mõõtsime soolast vett,
ei teadnud mis ootab ees meid.
Sadamast siis, teel õhtu meid viis,
kuid ma ihkan koju, siin olla on piin.

Ei mõista ma siinset keelt,
ei tunne ma siinset meelt,
pole sõpru mul või vaenlasi siin.
Kapten sa tead, et päästma meid pead,
sest ma ihkan koju, siin olla on piin.

Võõras on iga koht,
kõikjal mind uurab oht,
mind metsas ootab kuul, maantee peal miin.
Ränk eluviis, see kuulub siin nii,
ja ma ihkan koju, siin olla on piin.

Ei mõista ...

Jäägu see võõras maa
teiseks muutmata,
sest olla meist igaüks tahab ju prii.
Koju mind vii, kapten koju mind vii,
sest ma ihkan koju, siin olla on piin.

Ei mõista ...

Ma kõndisin vainul

eesi rahvaviis

Ma kõndisin vainul ja nägin üht neidu,
kes oli nii ilus ja helde ta meel;
oh oleks ta minu, ma kiidaksin teda
ja laulaksin talle üks kiituselaul:

Puurattad, puurattad, puurattad, puurattad.
Kaskaisad, kaskaisad, kaskaisad, kaskaisad,
aisad!

Ma kõndisin vainul ja nägin üht neidu,
kes oli nii ilus ja helde ta meel;
oh oleks ta minu, ma kiidaksin teda
ja laulaksin talle üks kiituselaul:

Saarkõdarad, saarkõdarad, saarkõdarad, saarkõdarad.
Tammredelid, tammredelid, tammredelid, tammredelid;
redelid!

Ma tahaksin kodus olla

Ma tahaksin kodus olla,
kui õunapuud õitsevad
:,: ja nende roosakad õied
mu juukseid ehivad. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui viljapõld haljendab
:,: ja kollakat, pruunikat vilja
tuul tasa sahistab. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui kasemets kolletab
:,: ja kurekari sinisel taeval
kodupoole purjetab. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui lumevaip katab maad
:,: ja kuuskede härmatan'd oksad
kuupaistel hiilgavad. :,:

Ma tahaksin kodus olla,
kui kallim on minuga
:,: ja temaga üheskoos mina
võiks rõõmus viibida. :,:

Maa tuleb täita lastega

H. Runnel

R. Rannap

Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega
ja laste-lastelastega
maa tuleb täita lastega.

Ja laulude ja lastega
ja kõige vastu võidelda,
mis võõrastav ja vaenulik,
mis vaenulik, või valelik,
ja võidelda, kus võimalik,
kus võimalik ning vajalik,
sest elu see on ajalik
ja lastele jääb tulevik.

Maa tuleb täita lastega
ja täita lastelastega,
kui olev tahab olemist ja
tulevikku tulemist.

Mats alati on tubli mees

A. Reinvald

Mats alati on tubli mees,
ei kedagi ei pelga;
:: ei kummarda ta saksa ees,
ei tõmba küüru selga. ::

:: Ja kui see laul meil korda lä'eb,
ei meie kimpu jää.::
Ei jää, ei jää,
ei meie kimpu jää.

Kord astus oma pambuga
ta läbi mõisaõue.
:: Saks tuli vastu kärkides
kui kõige kurjem kõue. ::

Ja kui see laul meil korda lä'eb ...

„Kas sina, tõbras, parunit
ei enam tunda taha?
:: Või on sul munad mütsi sees,
et müts ei vota maha?“ ::

Ja kui see laul meil korda lä'eb ...

Mats võtab mütsi maha küll,
siis seisab müts tal põues;
:,: see sünnib toas, kirikus,
kuid mitte mõisaõues. :,:

Ja kui see laul meil korda lä'eb ...

Mats alati on tubli mees,
ta kedagi ei pelga.
:,: Ei kummarda ta saksa ees
ei tõmba küürus selga. :,:

Ja kui see laul meil korda lä'eb ...

Me mõtted on priid

J. Tätte

Me mõtted on priid:
Kes suudaks neid kõita?
Kes vägev on nii,
et vangi neid heita?
Ka vanglas ja vaevas
neil lahti on taevas.

:,: Kõikvõimsad me nii—
Me mõtted on priid. :,:

On elada rõõm
kesk päikese kulda,
on harida rõõm
maad emakest mulda.
Ja kannatust kanda
ja ohvriks end anda.

Kõikvõimsad me nii— ...

Kõik muu meil ükskõik,
mis ise me'i taha.
Meis enestes kõik,
kas hea see või paha.
Me süda ja silmad
need loovad maailma.

Kõikvõimsad me nii— ...

Meil aiaäärne tänavas

L. Koidula

eesti rahvaviis

Meil aiaäärne tänavas,
kui armas oli see,
kus kasteheinas põlvili
me lapsed jooksim.

Kus ehani ma mängisin
küll lille, rohuga.
Kus vanataat käe kõrval mind
tõi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin siis
ta kombel vaadata.
„Laps, oota,“ kostis ta, „see aeg
on kiir küll tulema!“

Aeg tuli. Maa ja mere pääl
silm mõnda seletas —
ei pool nii armas polnud sääl
kui küla tänavas!

Merepidu

V. Köster

Järsumäe viis

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel.
Tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murdunud teel.

Meri on, meri jääb, meri olema peab,
laine laksudes rannale lööb.
∴ Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siin
lained mühinal randuvad siis. ∴

Sinimeri su vahusel pinnal
näkineide seal tantsimas näen.
Ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Meri on, meri jääb . . .

Näkineiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees.
Vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutult seod.

Meri on, meri jääb . . .

Mets mühiseb

Mets mühiseb ja kägu kukub ra'al.
Aas haljendab ja lilled õitsvad seal.
:,: Mänd kiigutab seal oma võimsat pead,
on meeles tal veel muistsed õnnea'ad. :,:

Hirv ojal joob ja muretu ta meel,
kas aimab ta, kui pikk ta elu veel?
:,: Võib kütikuul ta leida iga tund
ja elu läin'd, kui oleks näinud und. :,:

Ju möödas pea ka minu noorus, õnn,
mis rõõmu veel mul elus loota on?
:,: Mets mühama ja kägu kuk'ma jääb,
kuid noorus meil kui unes mööda läeb. :,:

Metsa läksid sa

Metsa läksid sa ja metsa läksin ma
metsa läksid kaks karujahimeest ka, aih!
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
metsa läksid kaks karujahimeest ka. :,:

Püssi võtsid sa ja püssi võtsin ma,
ja püssi võtsid kaks karujahimeest ka.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja püssi võtsid kaks karujahimeest ka.:,:

Karu nägid sa ja karu nägin ma,
ja karu nägid kaks meest korraga.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja karu nägid kaks meest korraga.:,:

Karu lasksid sa ja karu lasksin ma,
ja karu lasksid kaks meest korraga.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja karu lasksid kaks meest korraga.:,:

Nahka võtsid sa ja nahka võtsin ma,
ja nahka võtsid kaks karujahimeest ka.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja nahka võtsid kaks karujahimeest ka.:,:

Naha müüsid sa ja naha müüsin ma,
ja naha müüsid kaks karujahimeest ka.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja naha müüsid kaks karujahimeest ka.:,:

Raha said sa ja raha sain ma,
ja raha said kaks karujahimeest ka.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja raha said kaks karujahimeest ka.:,:

Koju läksid sa ja koju läksin ma,
ja koju läksid kaks karujahimeest ka.
:,: Trill-la-la ja trall-la-la
ja koju läksid kaks karujahimeest ka.:,:

Metsavennad

Seal metsaserval väikses majas,
kus elasid mu vanemad,
seal metsaserval väikses majas
on pesa teinud punased.

Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai velled,
me metsavennad oleme.
ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai velled,
me metsavennad eestlased.

Ja meil ei ole senti raha,
me peame metsas elama.
Ja me ei saa, ei või, ei taha,
ei taha tiblat teenida.

Ai-tših, ai-tšah . . .

Ja oma lippu sini-musta-valget,
me ikka au sees hoiame.
Ning alles võitluses saab selgeks,
kes meist on õige eestlane.

Ai-tših, ai-tšah . . .

Ja sinu sõstramustad silmad,
ei need mul iial unune.
Sest sinu sõstramustad silmad,
need minul võitsid südame.

Ai-tših, ai-tšah ...

Mu ema, isa lasti maha
ja kallim viidi Siberi.
Nüüd hulgun mööda soid ja radu
ja tapan vene tiblasid.

Ai-tših, ai-tšah ...

Miki merehädas

Nüüd Miki lä'eb Piritalt merele
väikse valge süstaga.
Ja hellalt säääl kiigutab laineke,
Miki laulab rõõmuga:
Hii-u-li-hei! Siit üle vee
Mikit viib kaugele meretee!
Hii-u-li-hei! Merimees hei!
Rõõmuga laulame ...

Säääl tuul paadi rannast viib kaugele,
rand näib kui siniviir.
Oi-oi-oi, mis kerkib säääl lainetest—
see kole Merihiid!

(Merihiid:)
Sind otsind olen ammugi ma!
Hah-ah-ah-ah-ah-ah-aaaa ...
Ei enam pääse minu käest sa!
Hah-ah-ah-ah-ah-ah-aaaa ...

(Miki:)
Oi-oi-oi-oi, kardan nii sind!
Halasta seekord, palun Sind!
Nii väike olen, ei kaitsta saa end,
Merihiid, säästa mind!

(Merihiid:)
Merre sind kaasa viin ma siit!
Hah-ah-ah-ah-ah-ah-aaaa ...

Sääl hundud ju rannalt siis saabusid,
tulid appi Mikile
ja Merihiiu minema ajasid,
tõid Miki rannale!
Hii-u-li-hei! Siit üle vee
pääsen ma jälle rannale!
Hii-u-li-hei! Merimees hei!
Rõõmuga laulame ...

Minu peig on kalamees

R. Päts

Minu peig on kalamees,
kõige hoolsam küla sees;
tal on vene uhiuus,
uued noodad jõesuus.

∴ Ridi-raa, ridi-raa,
ridi-ral-lal-lal-lal-laa!∴∴

Minu peig on lahke mees,
sest ta on ka laulumees;
ikka kõlab mere pääl,
tema ilus lauluhääl.

Ridi-raa, ridi-raa ...

Minu peig on kalamees,
kalamehe habemes.
Ehkki habemeta ka
nõndasama ilus ta.

Ridi-raa, ridi-raa ...

Minu peig on kalamees,
keegi terve küla sees;
veel ei tea midagi—
pole teada vajagi.

Ridi-raa, ridi-raa ...

Minu päev

See päev, minu päev, siis kui õitseb mu lill,
ma maitsen su marju puu all kusagil.
Kui juhtub et hommegi mööda must läeb,
meelest ei läe see ilusaim päev, minu päev.

Kord olin karjapoiss, teinekord peiu,
kaunima ilma su laul mulle lööb.
Ma rändan mäe tippu, mu kõrval hell neiu,
ei hooli, mis homne päev toob.

See päev, minu päev ...

Ei saa olla rahul ma kadunud päikestega,
eilsega leppida üldse ei saa.
Täna on hommik ja nüüd on me elu -
mu naer, nutt ja laul lõpmata.

See päev, minu päev ...

Kauge on tulevik pimedas peidetud,
täna päikese paiste nii soe.
Noor olen mina ja rõõmu täis süda,
järgmine hommik ei loe.

See päev, minu päev ...

Mmm, ma tahaks viibida

Mmm, ma tahaks viibida,
Mmm, siin ikka edasi
Mmm, siin ikka olla sinuga.

Mmm, see ime ilus öö, Mmm, on raske uskuda
Mmm, et on mu viimsem sinuga.

Mmm, kui tuleb sügiskuu,
Mmm, mul ikka meenuvad
Mmm, need rõõmsad laagri päevad sinuga.

Mmm, kui aastad mööduvad,
Mmm, ja sa must kaugel
Mmm, ma mõlten sust ja mäletan.

Mu isamaa armas

M. Körber

saksa rahvalaul

Mu isamaa armas, kus sündinud ma,
:: Sind armastan ma järjest ja kiidan lauluga. ::

Ei seedrid, ei palmid ei kasva me maal;
:: Meil siiski kenad männid ja kuused, kased ka. ::

Ei hõbedat, kulda ei leidu me maal,
:: kuid viljakandjat mulda on küllalt igal pool.::

Oh õitse veel kaua, mu isade maa!
:: See maa, kus palju vahvust ja vaimuvara ka!::

Su hooleks end annan ja truuks sulle jään
:: nii kaua kui kord suren ja oma hauda lä'en! ::

Mulgimaal

Olen käinud kaugeid maid
rikkaid, vägevaid.
Kuid kui paistab Hiiu laid,
ikka laulan vaid:
:: Mulgimaal ella hää. ::

Hiinas riisiputru sõin
suure pulgaga,
kuid kui mulgi õlut jõin
tuli jõudu hulgana.
:: Mulgimaal ella hää. ::

Šveitsi juust on täitsa hea,
suured augud sees.
Mulgimaal sa kaotad pea
nähes korpe enda ees.
:: Mulgimaal ella hää. ::

Siis kui Jumal ilma lõi,
mulgikese ka.
Mulk kohe kapsaputru sõi
hapukoorega.
:: Mulgimaal ella hää. ::

Mulk on rikas, mulk on paks,
mulk on tähtis mees.
Ei tal iial puudu vats
ja kullast kett seal ees.
:,: Mulgimaal ella hää. :,:

Kui kord kodumaale lä'en,
oma leiba söön,
Mulgimaa mul' armsaks jääb
ja muule käega löön.
:,: Mulgimaal ella hää. :,:

Mullu mina muidu

rahvaluule

soome rahvaviis

Mullu mina muidu karjas
käisin,
mullu mina käisin karjas.
:,: Hei tillukene, vellekene,
kuldadi-kaldadi.
Mullu mina käisin karjas. :,:

Tegin mina pilli pajukoorest,
pilli tegin pajukoorest.
:,: Hei tillukene, vellekene,
kuldadi-kaldadi.
Pilli tegin pajukoorest. :,:

Istusin siis mättale mängimaie,
puhuma siis pillilugu.
:,: Hei tillukene, vellekene,
kuldadi-kaldadi.
Puhuma siis pillilugu. :,:

Salakesi kuulas minu mängu
karjapõlve kaunim neiu.
:,: Hei tillukene, vellekene,
kuldadi-kaldadi.
Karjapõlve kaunim neiu. :,:

Mustjala pulmarong

Kui mängumees lööb kuldsemad keeled
kaunimal kandlel kõlama,
siis rõõmutuju vallutab meeled,
silmadki paneb särama.

Lauliku leelo tammikust kõlab,
pilvede pinnal võimutsab,
metsade põuest mereni kajab,
hingedes hellalt õilmitseb.

Me pillihääled tormava hoona
mändide latvu murravad
ja laululained võimsama voona
rannale rahne pilluvad.

Viiside ilust rahvale koidab
rõõmu ja õnne hulgana.
Laulude kaja raskused võidab,
vendluse aateid kinnitab.

Naabri Mari

K. A. Hermann

eesti rahvaviis

Kuula, kui naabri Mari laulab,
nõnda et ööbik teda kuulab.
Ega lõo lõõritse—
naabri Mari laulab.
Ega ööbik häälitse—
naabri Mari laulab.
Laulab, laulab, laulab!

Mehed kõik jäävad mõnutsema,
naised ei hakka sõnutsema;
kõik nad tah'vad kuulata—
naabri Mari laulab.
Himu ühes kuuluta—
naabri Mari laulab.
Laulab, laulab, laulab!

Lõbusast naabri Marist neiu
loodavad mõrsjaks saada peiud,
et saaks kogu linnuk'se,
kes nii kaunilt laulab;
korjab hingest pinnuk'se,
sest ta ikka laulab.
Laulab, laulab, laulab!

Noorus on ilus

M. Körber

saksa tudengilaul

Elagu kõik me armsamad aasad,
ela ja õitse, armas kodumaa!
Vennad, õed, välja vainudele
lippude ja lahke lauluga.

Metsad ja mäed, orud ja ojad,
linnudki hele häälega,
hõisake ühes, mängumeeste pillid,
ela ja õitse, armas kodumaa.

Noorus on ilus, ilus on ka elu,
kallis ja kaunis on me kodumaa.
Teda on võitnud me vanemate vaprus,
hoia ja kaitse sina teda ka!

Nautigem elu, kodu kaunist loodust,
hõisakem eesti rahva vabal maal.
Laulgem võimsalt lepikutes, laantes—
ela ja õitse, kasva kodumaa!

Püha on kodu, püha on me priius,
pühad on Eesti jõed ja järved ka.
Au ja kiitust Taevaisal kõrges,
valvaku ta meid helde käega!

Eesti noored, vaprad kodukaitsjad,
isamaa auks nad valmis alati.
Hoidkem kõrgel Eesti rahvuslippu,
sini-musta-valge värviga!

Nägin eile neiut

P. Kopvillem

Nagin eile neiut kes käe ulatas minule
ta silmad särasid ja mured murdusid.
Mu süda pääses lahti ja lendas vabalt üle maa.
Oh, tunne sina ka, mida tunnen ma.

Olen kaua, kaua aega otsinud sind.
Nii kunagi ei ole rõõmu täis mu rind.

Metsast astus ligi vaim ja naerdes ütles minule —
:,: mine kaugele, ta ei ole sinule.:,:

Oi aegu ammuseid

K. Kikerpuu

B. Fomin

(Viisil: „Those Were the Days“)

Meenub mul mu lapsepõlve maja,
õnnelikult elasin seal ma.
Möödas on mul nüüd need kauged ajad
unelmais veel ainult sinna saan.

Oi aegu ammuseid, oi aegu ammuseid,
kui saaksin korraks tagasi veel teid!
Oi aegu ammuseid, oi aegu kaugeid neid -
kui saaksin korraks tagasi veel teid!

Kuigi ilmas palju olen näinud,
õnne kuskilt leidnud pole ma.
Aastad on vaid kiirelt mööda läinud
ning ei enam tagasi neid saa.

Oi aegu ammuseid ...

Soovin küll ju ainult nõnda vähe,
ainsaks korraks koju saada veel.
Kuid ma tean, mul soov ei täide lähe —
liiga hiljaks jäänud on nüüd see.

Oi aegu ammuseid ...

Vahest harva siiski naerab päike,
koduõue silme ette toob.
Tundub siis, kui oleksin veel väike
ning võiks täide minna iga soov.

Oi aegu ammuseid ...

Olen gaid ja kodumaa tütar

Olen gaid ja kodumaa tütar,
alati jään truuks isamaal.
Tihti rännates võõramaa pinnal,
mõtted lendavad kodumaa raal.

Seistes üksinda kaljusel rannal,
kus mu vannet on kuulamas laas,
väike kodu, sind südames kannan,
kuni saatuselt tagasi su saan.

Tähekene, vii tervisi sala
siis, kui kuu kumab uinuval veel,
vii nad sinna, kus tilluke maja
juba tukkumas tammiku raal.

Seistes üksinda . . .

Annan tormile tervisi kanda
üle mägedeks kuhjunud vee.
Lained kandku mu kodumaa randa,
sinna randa, kus kohtume veel.

Seistes üksinda . . .

Papa juurde läksin ma

Papa juurde läksin ma,
läksin ma, ja läksin ma.
∴ „Kas tohin seda tütarlast armasta?“ ∴ ∴

Papa ütles: „Katsu sa
katsu sa, noh katsu sa -
∴ Siis saad minu malakat proovida!“ ∴ ∴

Mama juurde läksin ma,
läksin ma, ja läksin ma.
∴ „Kas tohin seda tütarlast armasta?“ ∴ ∴

Mama ütles: „Vara veel,
vara veel, jah vara veel—
∴ Tütar alles kuueteist aastane.“ ∴ ∴

Jumala juurde läksin ma,
läksin ma, ja läksin ma.
∴ „Kas tohin seda tütarlast armasta?“ ∴ ∴

Jumal see muigas: „Muidugi,
muidugi, jah muidugi!
∴ Selleks on tütarlaps loodudki.“ ∴ ∴

Parvepoisid

J. Kork

R. Ufer

Hõissa, poisid,
julged parvepoisid!
Laia palgilaande
lähme lauldes nüüd.

Lainte harjal
sõitvad parvepoisid.
Vastu ööd ja tormi
kaikub nende julge hüüd.

Sa koju maha jäid,
mu gaidi neid,
ma ohkan sulle.
Su kirjad köidan
ja siis heidan
laagri tulle.

Hõissa, poisid,
naervad parvepoisid!
Üle laineharja
kannab julgeid rännupüüd.
Karga nüüd jõkke, naks, naks!

Peo laul

,: Lähme aga laulma, ,,: laulma nüüd.
Ei meil pole aega oodata, kui kutsub pilli hüüd.
,: Lähme aga laulma, ,,: laulma nüüd
Kui kutsub, kutsub pilli hüüd.

,: Tule aga tantsi, ,,: minuga
ära anna korvi, raske on ju
tantsida üksinda.
,: Tule aga tantsi ,,: minuga
sest et raske tanstida üksinda.

,: Neiukene kallis, ,,: lähme pidule,
tanstu ajal kingin sulle oma südame.
,: Neiukene kallis, ,,: lähme pidule,
kingin sulle oma südame.

,: Tule aga siia, ,,: pidu on hoos.
Tangot, polkat, valssi samme
keerutame koos.
,: Tule aga siia, ,,: pidu on hoos.
ja tantsu keerutame koos.

Ja kui peale pidu, raske on meil pea,
Ja enam ei seisa me kahe jala peal,
Siis võtame kapad täis, ja hüüame „Hurraa!“
Ja peame pidu edasi.

,: Tulge aga kokku, ,,: pidu on hoos
sööme, joome, lööme laulu
eesti rahvas koos.
,: Tulge aga kokku, ,,: pidu on hoos
ja eesti rahvas jälle koos,
ja eesti rahvas peo hoos.

Palju aastaid läinud mööda sellest a'ast,
kui veel olemas ei olnud meie maal
ronge, autosid, jalgrattaid,
ega tehtud pikki matkaid
nagu tänapäeval kõikjal näha saad.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel,
külast külla, linnast linna viis ta tee.
Kõikjal uudiseid tõi postipoiss kaugelt,
nüüd vaid möödun'd ajast mälestus on see,
on see, on see. . .

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee peal,
juba kaugelt kostis aisakella hää.
Soojas kasukas seal sõitis
mõni rikas linna kaupmees.
Sõidust mõnusasti habe härmas tal.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel . . .

Kirju kallimalt ka postipoiss veel tõi,
vahel suudluse ka selle eest siis sai.
Mitu hõberaha taskus
selle vaeva ära tasus,
mida teekond pikk tall' kaasa tuua võis.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel . . .

Postijaam ja külakõrts need üheskoos,
soojas kambris ikka tuju oli hoos.
Siis kui jalgu puhkas hobu,
peeti külmarohust lugu,
varsti sõit läks lahti jälle täies hoos.

Punab laagrilipp siin kõrgel üle puude

J. Viiding

Punab laagrilipp siin kõrgel üle puude,
tornist kaugele las kajada fanfaar!
Igal aastal helgeil-kauneil suvekuudel,
hästi puhata me kaunis Valklas saab.

Hei, matkama! Tüdrukud ja poisid,
meid kutsuvad valedad teed!
Rõõmsa lauluga kõikjal, kus me käinud,
jätkub tööhoogu talvekski meil veel!

Siis kui sajab teeme kaminasse lõkke,
muinasjutte loeme, rõõmsalt tantsime.
Varsti suure tamme juurde teeme retke;
eks siis näis, kes jõuab esikohale!

Hei, matkama ...

Päike veerend

Päike veerend pilvede põue,
õhtuseid hääli vaid kuuled.
Päev on jõudnud varjude õue,
vaikus on suigutan'd tuule.

Suviharja ööl nii valgel
õhetamas tantsus palged;
meeled tulvil soojalt tuksuvat turma,
hõiskame koidiku algel.

Loen su silmist kelmikat juttu,
naeratus vallutand huuled.
Saadad soove nurmede uttu,
lauludes lembuse luule.

Suviharja ööl nii valgel ...

Suviharja sõpruse seemet
külvame tantsude kaares.
Laulu kaja rannal ja neemel;
rõkkavad järved ja saared.

Suviharja ööl nii valgel ...

Põhjamaa

E. Vetemaa

Ü. Vinter

Põhjamaa, me sünnimaa,
tuulte ja tuisuööde maa,
range maa ja kange maa,
virmaliste maa.

Põhjamaa, me sünnimaa,
iidsete kuuselaante maa,
kaugeil teil sa kallis meil,
sind ei jäta ma.

On lumme uppund metsatalud,
vaiksed taliteed,
nii hellad on su aisakellad,
lumel laulvad need.

Põhjamaa, me sünnimaa,
karmide meeste kallis maa,
taplemiste tallermaa,
püha kodumaa.

Põhjamaa, me sünnimaa,
hinges sind ikka kannan ma,
lainte maa ja rannamaa,
sind ei jäta ma.

On lumme uppund . . .

Raha paneb rattad käima

O. Arro

G. Malmstein

Raha paneb rattad käima, kas sa seda ei tea?
Raha eest võid kõike saada, kas sa seda ei tea?
Raha eest võid viina juua, kas sa seda ei tea?
Raha eest võid lõbu luua, kas sa seda ei tea?

Raha paneb rattad käima, kas sa seda ei tea?
Raha paneb naised laulma, kas sa seda ei tea?
Raha eest ei saa sa südant, kas sa seda ei tea?
Raha eest ei saa sa hinge, keda ihaldad!

Võtan endal naise hella, kas sa seda ei tea?
Väikese, kui taskukella, kas sa seda ei tea?
Siidikleidi ostan talle, kas sa seda ei tea?
Siis ta truu on ikka mulle, kas sa seda ei tea?

Kui need karmid meretuuled
löövad üle ranna,
siis võib noor ja uljas kalur
vene valmis panna.

Kui sul paadi pärapingil
aerujaksu vaja,
olen sulle paadipiigaks
kogu eljaja.

Tõukab üle vene ääre
laine valget vahtu,
eks kõik vanad muretused
merevette lahtu.

Kust ma tulen, ära küsi
kõik see oli eile.
Täna aga paistab päike,
paistab ainult meile.

Löö mu ümber tugev käsi
kalaspist viha,
hoia mulle murevarjuks
oma laia piha.

Armastan su julget keha
karastatud tormis,
juukseid, mida veerev laine
käharateks vormis.

Ah, sa pole iial tundnud
elamisest valu.
Lauldes heidad võrgu vette,
püüad kalu, kalu.

Rulladi, rulladi

Meil loitmas on lõke, me sõprade ringis,
päike on loojund ja taevas on kuu.
Kõikide tujud on kõrgemas kraadis,
rõõmus on süda ja laulab meil suu.

∴ Ai rulladi, rulladi, rulladi, hei. ∴

Saaremaa

Ma vaatan paadist kiikriga,
kui kaugel on see Saaremaa.

∴ Ei paremat pole kuskil maal
kui su'isel ajal Saaremaal. ∴

Sääl Saaremaal ei kasva muud,
kui kadakad ja männipuud.

Ei paremat ...

Mu pruut on valge nagu tui,
ma nägin teda mullu sui.

Ei paremat ...

Tal mustad juuksed, valge kael
ja kaela ümber sametpael.

Ei paremat ...

Ma rüüpan merest soolast vett
ja räägin kallimale tõtt.

Ei paremat ...

Kui tahad naiseks tulla sa,
pead Saaremaale sõudema!

Ei paremat ...

Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo.
Ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.

Oh, keeruta, lennuta, linalakk-neidu,
kel silmist nii kelmikaid sädemeid lööb!
.: Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl. .:.

Ning hämaras toomepuu lumena valem,
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nii õunapuu õiele sarnane näib!

Oh, keeruta, lennuta . . .

Oi, Saaremaa niitude kastessed süled,
öövaikuses lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevas su üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.

Oh, keeruta, lennuta . . .

Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus hämarik koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.

Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
.: Me ööd on nii valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa. .:.

Saaremaal ma matkasin

Saaremaal ma matkasin,
möödaläinud suvel.
Matkaradu jätkasin,
Mannermaalgi suurel.

∴ Hei-juh, matkame
me läbi Kapla-Kohila
ja Saku kaudu linna. ∴

Saare eided vahivad
rahvarõivas karmis.
Kuressaare rühivad
Gaidid sinivormis (poisid
skaudivormis).

Hei-juh, matkame ...

Päeval saare karjamaal
sõin ma kadakmarju.
Õhtul lahkun tolmun'd raalt
ööseks suitsutarre.

Hei-juh, matkame ...

Sauna taga

H. J. Schmalz

Sauna taga tiigi ääres
mängis Miku Manniga,
Püüdsid väikseid konnapoegi
lõhkilöödud panniga.

Mul kodu kaugel maha jäi, jäi, jäi,
ja kena neiu kurvaks sai, sai, sai.
Ja kui ta kuulis et lä'en ära kaugele,
ei tea, kas tulen tagasi, või sinna jään.

„Kuule, Manni,“ ütles Miku,
„Eks see ole kena konn?
See vist selle suure konna
väike sugulane on.“

Mul kodu kaugel ...

„Rumal Miku,“ vastas Manni,
„Ei see ole päris konn.
Suurel konnal neli jalga,
sellel ainult saba on.“

Mul kodu kaugel ...

Sellest tõusis suurem tüli
väiksel Mikul Manniga.
Selles tülis süüdi oli
konnakene sabaga.

Mul kodu kaugel ...

See on meie rõõmus malev

A. Sandström-Lannus

J. Mandre

(Eesti Gaidide Malev USAs laul)

Silmades sädelev õnn
päikesest säravam on.
Teotahtest kätes on ramm,
õigluse radadel on samm.
Rivis me sammume sirges ja pikas -
elu on gaidile rõõmuderikas.

See on meie rõõmus malev,
kindel samm ja selge silm,
meile laul on loodud rinda,
meie päralt lai maailm.

Möödund kui tali on karm,
soojust toob kevade arm -
metsade süli me eel,
sinna me rännaku teel.
Maha me jätame ruttava linna,
avame rõõmule tuksuva rinna.

Sõprusring ühendab vaid,
töötust ei unusta gaid -
lahke meil alati meel,
rõõmsasti kajab me keel:
sõsargaid, hellake, nooruseringis
alati innuga gaidluse mängus.

See on meie rõõmus malev, ...

Kaugel on kodumaa piir -
lootuse heledam kiir
süttima paneb meis tuld -
kallim meil Eesti kui kuld.
Kodu eest võidelda-see meie vanne
sihile jõuame heitluses ranges.

See on meie rõõmus malev, ...

Sinilill

Kord kõndisin ma halja aasa peal
üht imekaunist neidu nägin seal.
∴ Ta nopsis lilli imeilusaid
ja punus pärja sinililledest. ∴

Ma tervitasin teda viisakalt
ja kostsin talle õrna häälega:
∴ Ei sellist neidu teist ei leia ma,
kui sinus peidus olev sinilill. ∴

Siis põõsa alla maha istsime
ja tasakesi juttu vestsime.
∴ Ta peake puhkas minu rinna na'al
ja tema sinilille murdsin ma. ∴

Kolmveerand aastat möödas sellest a'ast,
see lugu ununemas oli taas.
∴ Siis äkki üllatati mind,
mul koju toodi väike sinilill. ∴

Nüüd, sõbrad, seda ütleva pean ma,
et ärge laske juhust mööduda.
∴ Kui vahel murdub, murdub mõni lill,
siis on see ikka väike sinilill. ∴

Superesto

Eesti rahva olukord ei ole praegust hea:
Noorem Kalev kaotas jalad, kaotas Lembit oma pea.
Siis kadus Kuperjanov, kadus Pätsi Konstantin,
kuid Linda ära nuta, Superesto on nüüd siin!

Superesto! Ta on tubli eesti mees,
Superesto! Lendab õhus, ujub vees,
Superesto! Hoiab rahvuslikku meelt,
Tema suudleb eesti naisi
Ja ta räägib eesti keelt, Superesto!

Olukord on rabal, mul on silmas pisaraid -
tuleks keegi, kes meid päästaks,
tuleks keegi jalamaid!
Noor Eestlane on rumal, tema laberdab ja joob...
Superesto on me päästja,
kes kultuuri meile toob!

Superesto! Ta on tubli eesti mees ...

Ilus eesti naine, teda mehed tahavad,
teda läti poisid, leedu poisid taga ajavad...
kõik kanukid, amid, guidod - ära mine nendele!
Võta, võta, kaunis plika, Superesto endale!

Superesto! Ta on tubli eesti mees ...

Suudluse õpetus

Kel' teist süda armul põleb,
suudelge siis huultele.
Suu ja huuled selleks loodud,
sealt viib südamesse tee.
Aga kes teist veel on võhik,
nende võludest ei tea.
∴ Kuula siis mu õpetusi,
ja neid hästi meeles pea. ∴

Mitte vähe, mitte palju,
õiget mõõtu polegi.
Ei liig pehmelt, ei liig raskelt,
aga kuumalt alati.
Aeglaselt ja äkki hoogsalt,
ükskord nii ja teisiti.
∴ Ei liig kuivalt, ei liig märjalt,
külmalt mitte kunagi. ∴

Õrnalt suru, aaralt maitse
kuni leitud on kontakt,
sest et suudlusel pea meeles
kindel rütm ja kindel takt.
Aga kes tahab meistriks saada
peab veel palju õppima.
∴ Tulge, neiud, minu juurde,
õpetan teid suudlema. ∴

Suvi

R. Linna

E. Koivumies

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi.
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi.

Oli karvamütsiaeg juba ammu ilma otsas,
higi voolas ojana.
Saapad olid väiksed ja kindad oli aukus,
püksisääred põlvini.
Sild vajus katki kui metsas tantsis jänku,
üle jõe enam ei saan'd.
Kuskil hange all aga karu mutt veel tukkus,
ei teadnud midagi ta.

Päikene paistab ...

Mõnikord külmataat meil vingerpussi mängis,
ahju taha ajas kõik.
Uksed pandi kinni ja olime kui vangis,
koolitunnid ära jäid.
Mõni meist jäi grippi, ei aidanud siis miskit
nohu vaevas nädalaid.
Meelest läksid talverõõmud,
nagu polekski neid olnud,
kuni tuli kevad, päästis meid!

Päikene paistab . . .

Sõber ära väsi

Sõber, ära väsi rändamise hoos,
anna mulle käsi, lähme üheskoos!
Üks-kaks, üks-kaks, üks-kaks-kolm!

Söögipalve

(Viisil: „Mu süda, ärka üles“)

Oh Issand Jeesus, tule,
meil ise võõraks ole.
Sa meile lauda kata,
kõik õnnistada võta.

Süda tuksub, tuks tuks tuks.
Mine lahti uks, uks, uks.
Et me lähme Mallega,
Saarde kalu püüdema.
::: Hopsasa, Mallega
saarde kalu püüdema! :::

Oh kui saaksin mina sääl–
kõrge mere selja pääl
Malle kõrval sõuada,
Ootaks vene jõuada.
::: Hopsasa, Mallega,
ootaks vene jõuada! :::

Kui on hüva päratuul,
lendab vene nii kui kuul,
siis meil aega Mallega
salajuttu vestata.
::: Hopsassa, Mallega,
salajuttu vestata! :::

Kui on kalada roogitud,
jutud kokku räägitud,
siis me lähme Mallega
maale kalu kauplema.
::: Hopsassa, Mallega
maale kalu kauplema! :::

Koju tulles kiiresti
võtan Malle kaenlasse,
siis me lähme Lontova
pulmaehteid ostema.
::: Hopsassa, Mallega,
pulmaehteid ostema! :::

Süti, süti

Süti, süti, süti, süti.
Leegi kuma puieladvus kõrgele.
Kutsu kokku gaide lõkketulele.

Süti, süti, süti, süti.
Saada helki üle terve ilmamaa.
Südameid meid sõprusringiks ühendab.
Lõke, lõke, lõke, lõke, leegitse.

Taamal, kus kaugel silmapiir

Taamal, kus kaugel silmapiir,
sääl, kus koidul kumab päiksekiir,
aiman saart mis mul koduks sai,
kuid mis minul ammugi maha jäi.

Mu kaunis kodusaar,
meid vaid ühendab taevakaar,
kuid kui taas tulen tagasi,
ei siis enam lahku sust iialgi.

Kui tõusnud päike, algamas töö,
või kui on laskunud sume öö,
mõtted lendavad üle vee,
kodusaare kivise rannale.

Mu kaunis kodusaar ...

Näen rannal isa, kui õhtul ta,
läheb merele võrke panema,
või kuidas ema on karjateel,
loomadega tulemas eha eel.

Mu kaunis kodusaar ...

Oh, kuidas igatsen jälle sind,
mu rand, kust elutorm on uhtunud mind.
Küll siis rõõmulaulu laulan sul',
kui kord sina vabana vastu mul'.

Mu kaunis kodusaar ...

Taat ära maga

∴ Taat ära maga, lükka rege taga,
sest su hobune on väsinud. ∴

∴ Ilusti, kenasti,
neli viis korda järjesti. ∴

∴ Naabri Mari oli kena plika,
poistele ta meeldis ikka. ∴

∴ Hommikuti kui ta tuba pühkis,
luuavarrega ta nina nühkis. ∴

∴ Naabri Mari karjun'd üle õue,
Jaakob viskan'd vett põue. ∴

∴ Naabri kuri Muri tuli mulle manu,
ja mind jalasäärest hammustas. ∴

∴ Viiskümmend vibu, kuuskümmend kudu,
seitsekümmend sarapuukeppi. ∴

∴ Eit tule koju, eit tule koju,
taat tahab sind jälle näha. ∴

Tallinna teel

Priit Aruvald

Gordon Lightfoot

(Viisil: „Alberta Bound“)

Seal linnatuled säravad
ja pikad tornid paistavad,
kodumaa meelitab mind;
mu südames on tunda veel,
sest rõõmust laulab minu keel,
et olen jälle Tallinna teel.

Ma pidin kaua ootama,
enne kui sain tulema
Aga nüüd olen teel tagasi
Ja nüüd et tulen tagasi,
ei enam lahku sust iialgi
nüüd ma olen Tallinna teel.

∴ Tallinna teel, Tallinna teel,
olen nüüd Tallinna teel. ∴∴

Ma olen kaua unistan'd,
et käia mööda tänavaid,
mis ajalugu pole unustanud.
Kus sangarid langesid
ja iseseisvust võitlesid
sini-musta-valge lipu all.

Kui mõni peaks unustama
kus on nende sünnimaa,
neile peab meelde tuletama:
See on meie kodumaa,
kallis, kaunis Eestima.
Me lähme uhkelt Tallinna teel.

Tallinna teel ...

Tere, tibukene

Tere, tibukene, kabujalakene,
hundivilekene, meie Marikene!

Lint-lant lõi lugu pilli,
Krapu-Aadu tõi kubu õlgi,
siit nurgast ja sealt nurgast
keskpõrandale kokku!

Tere, siitlane!
Tere, saarlane!
Kas Karkjalg kaugel?

Tiideratas, taaderatas

Tiideratas, taaderatas, vanamoori vokiratas,
hakkab varsti veerlema, minu keha keerlema.

Küll kena kiikuda, uh-tsay-tsay, liikuda,
et aga tuhk ja tolm. Ikka üks ja kaks ja kolm!

Tiideratas, taaderatas ...

Tule mind sa õpetama, kulla-kallis neiuke!
Tule tantsu õpetama, olen peene peiuke.

Tiideratas, taaderatas ...

Tiina, Tiina

Tiina, Tiina, Tiina, Tiina,
kuule, kuidas sulle laulan lahke häälega.
Tiina, Tiina, Tiina, Tiina,
kuule, kuidas suudlust küsin ulja meelega.

Tiina, Tiina, mul on tantsu tuju,
ei ma lase sinul minna koju.
Keerutame tangot, polkat, valssi,
Lööme tantsu kogu öö!

Tiina, Tiina, hoia minust kinni,
vaata et sa ei kukku mitte õlletünni.
Tiina, Tiina, siis kui tõuseb päike
oled kallis, Tiina, Tiina, Tiina!

Toronto linnas

Toronto linnas olen sündin'd
Eesti Majas koolis käin'd
∴ Jõekäärul ules kasvan'd
Seedriorul armastan'd. ∴

Tralla leiba olen sünnud,
Poko vorstist võrsunud,
∴ Ja mu sünnipäeva peoks
Amjärv torti küpsetan'd. ∴

Kotkajärvel gaidi (skaudi) laagris
olen öösel hiilinud,
∴ kuni juhi käskiv sõna
tudule mind ajanud. ∴

Tartu College'is ma elan
Karavanis laulu löön.
∴ Ja kui armastus mind tabab
Vana Andres paari lööb. ∴

Tule ääres

Tule ääres istun mina,
õhus lend'vad sädemed.
:,: Öösel keegi mind ei sega,
kõik on vait ja vagusi. :,:

Hommikul meid koidupuna
vara unest äratab.
:,: Rändama mind sunnid sina
mööda laia ilmamaad. :,:

Nüüd mu kallim, lähen mina,
teadmata mu reisi tee.
:,: Mälestuseks seo mull' sina
rätik sõlme rinnale. :,:

Tahaks teada, kes küll homme
kuuleb minu lauluhäält?
:,: Ja kes päästab selle sõlme
lahti minu rinna päält? :,:

Tulihänd

Kui väike poiss kord olin ma,
—noh, räägi edasi!
Ja käisin metsas karjaga,
—noh, räägi edasi!

Noh, jah, ptruu-nõõ!
:,: Ai tulihänd, ai tulihänd,
mul püksid tõmbas lõhki känd. :,:

Kord saksad pidu pidasid,
Ja mind oli kutsutud ka siis,

Seal meeldis kena neiuke,
Kes söögi katjaks sakstele,

Siis tuli vana mõisa saks,
Kes ise lai ja väga paks,

Siis lendasin kui tulihänd,
Nii et püksid tõmbas lõhki
känd.

Tuul ja liiv

J. Kork

T. Paxton

(Viisil: „*Last Thing On My Mind*“)

Tuiskab tuul üle sügis halli ranna
lendab eel, valge liiv.
Mis on läin'd saatus tagasi ei anna
meid me tee lahku viib.

Tuul ja liiv, hetkeks koos, aga lahkuvad siis,
ja neist jälgegi järgi ei jää.
Olin armastusest vaene, sinu kauge tuulte tee,
ja et me lahku läeme on vist hea.

Tolletel teel kus me kahekesi käinud,
kasvab pea kõrge hein.
Mest on rõõm kuid ka mure mööda läinud
vaikin'd naer, lõppen'd lein.

Tuul ja liiv, hetkeks koos, aga lahkuvad siis
...

Mõnel ööl uni toob sind silme ette
tuiskab tuul, lendab liiv.
Sügisrand vajub sügishalli vette
Kas me arm lõpeb nii.

Tuul ja liiv, hetkeks koos, aga lahkuvad siis
...

Täna öösel naudin elu

Täna öösel naudin elu,
vallatledes sinuga.
Täna imetlen su ilu,
homme võitlen surmaga.

Kõik maailma uhked roosid
kingin täna sinule.
∴ Täna hüüan ainult „proosit“
kaunimale neiuale. ∴

Ütle sõber, mis on elu,
üttele, mis on armastus.
Elu on vaid vaev ja valu,
armastus on rumalus!

Kõik maailma uhked roosid . . .

Tulgu homme torm või maru,
vara on veel heita pead,
enne ahastust ja valu
viimsed hetked olgu head.

Kõik maailma uhked roosid . . .

Armastan sind igavesti,
armastan sind surmani.
Mingu juuked hõbehalliks,
armastan sind ikkagi.

Kõik maailma uhked roosid . . .

Sõbrad, täitke veelkord klaasid,
tervituseks elule,
ja siis hüüdke veelkord „proosit“
kallimale neiule.

Kõik maailma uhked roosid . . .

Tüdruk

M. Nuude

Õõ saabund sadama üle
laiutab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles
naeratab kullane kuu.
Tean, et mu tüdruk, sa magad,
tean et sind suigutab tuul.
Sinust mu akende taga
jutustab kullane kuu.

Tüdruk, armastan päikest ja tuuli;
tüdruk, sinust ma unistan vaid.
:,: Oi neid kirsina punavaid huuli
Tüdruk ütle mul kust sa need said. :,:

Lainete kutset kui kuulen,
see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled,
selles on sinavad veed.
Sinul ja tormil ja taeval
midagi ühist on teil,
koos mulle meenute laeval
pikil ja pimedail öil.

Tüdruk, armastan päikest ja tuuli ...

Öö saabund sadama üle
lainetab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles
naeratab kullane kuu.
Tean, et mu tüdruk, sa magad,
tean et sind suigutab tuul.
Minust su akende taga
jutustab kullane kuu.

Tüdruk, armastan päikest ja tuuli ...

Uhti-uhti uhkesti

A. Piirkivi

eesti rahvaviis

Uhti-uhti uhkesti,
viisk läks Tartust Viljandi,
kaasas põis ja õlekõrs,
õlekõrs kui sääseõrs.
∴ Ei saa üle Emajõeest,
hüva nõu on kallis tõest! ∴

Viisk siis ütles targasti
oma seltsilistele:
„Otsas häda, otsas vaev.
Põis on meil kui loodud laev.
∴ Kõrs on mastiks kõlbulik;
Mina olen laevnik.“ ∴

Põis aga vastas põrinal,
väga kõva kõri tal:
„Viisu nõu on imelik:
laev see olgu laberik.
∴ Vaat'ke, kui ma veeren vees,
kohe oletegi sees!“ ∴

Kõrs siis heitis pikali,
sillakene valmiski;
viisk aga hüüdis: „Sild on hää!
Mina sammun üle pea!“
∴ Astus samm, astus kaks:
Sillakene katki, praks! ∴

Põnnadi, põnnadi, hüppas põis,
naeris, mis ta naerda võis!
„Vaata, kuidas rumalad
uppusivad mõlemad!“
∴ Tõmbas ennast hinge täis
Ja, karplauhti, lõhki käis! ∴

Unelaul

Meil lõpnud tööke,
ja jõudnud ööke.
Ei mingit müra,
ei mingit kära.

Nüüd uni tule rutuga,
et magama ma jääks.
Ja kata oma kätega,
et väsimus must lä'eks.

Nüüd rahul jääme,
ja palvet peame.
Me süda nõuab,
ja suu, see hüüab.

Nüüd uni tule rutuga . . .

Olen homme parem,
kui olin täna!
Olen homme parem,
kui olin eile!

Nüüd uni tule rutuga . . .

Vaikne kena kohakene,
kõige armsam surmani!
Minu isamajakene
meeles minul alati!

Minu isamajakene,
linnupesa sarnane
sest ma nagu linnukene
igatsen ta järele.

Seal mind ema ilma toonud,
seal mind kandis käte peal;
seal ta mind on õpetanud,
oh sa helde ema meel!

Selge allikas seal jookseb,
sealt ma lapsepõlves jõin,
kenas koplas paju õitseb,
sealt ma pajupilli tõin.

Õues sirge kask seal seisab,
temast magust mahla sain,
aias õunapuuke õitseb,
sealt ma maitsvat õuna sõin.

Vaikne kena kohakene,
kõige armsam surmani!
Minu isamajakene
meeles minul alati!

Vallerii, valleraa

Täna tahan teile laulda
lorilaulu uusima,
iga salmi vahel laulan
laulu viisi lõbusa ...

∴ Vallerii, valleraa!
Vallerii haa, rii haa, rii haa, ah hah haa! ∴

Mõni mees käib Pärnu linnas
diplomaadi kohvriga,
aga mis tal kohvris peidus
ainult seep matšalkaga.

Eile nägin paksut eite
kaalus täpselt puuda kuus,
eest ta oli nagu auto,
tagant nagu omnibus.

Minu lahutatud naine
tuli jälle tagasi,
sest et oli valehambad
unustanud kummuti.

Tänapäeval moodne naine
upub siidi, sammeti,
aga tema vaesel mehel
pole jalas püksegi.

Nii miks väsimatult teile
hommikuni lobada,
aga laul mis hästi algab
peab ka hästi lõppema.

Vana mehe laul

J. Viiding

O. Ehala

Seda õnne kõik ei aima,
mis on vanal mehel siis,
enne surma kui saab õnnistust
ta veider eluviis;
kuigi maalitud on kolle,
annab sooja tuli — jaa!
∴ Tean, mu elutööd nüüd jätkab poeg,
mu järeltulija. ∴

Sina jõuad
kaugemale,
kuni kord ka ise oled muld.
Üks on tõde.
Mingi vale
ei saa kustutada igavese tõsielu tuld.

Olen vana mees ja sellepärast
lihtne on mu jutt.
Peagi lõpetamas olen oma
elurännakut.
Ära pahanda, kui laul on
liiga lihtne, õpetlik.
∴ Kuula ära, sest me elu
selles ilmas pole pikk. ∴

Sina jõuad. . .

Meie eitus, meie jaatus
liugleb tuules nagu leht.
See, mis saadab, ongi saatus,
ikka õiglane ja eht.
Oma hinge ei või müüa —
kuri ilm las udutab.
∴ Ainult seda omaks hüüa,
mis su hinge puudutab. ∴

Sina jõuad. . .

Vana viis

I. Berlin

Mängi mulle seda vana viit,
mida laulis emake.
Mõtted kaugele mind viivad siit,
mälestuste rajale.

Mul meenub päev kraavikaldal,
paljajalu ma jooksin,
varba veriseks lõin.
Kaks kääru võileiba sõin,
vastlupstud piima ma jõin.
Siis püüdsin noodaga kala,
järvel viskasin lutsu,
paadist kaotasin mõla.
Kaugelt kostis karjakella kõla,
meeles ikka see päev!

Hällilaulu saatel kiikus kiik,
seintel helkis tuhat tuld.
Laula mulle seda vana viit,
mis kord ema laulis meil.

Ta laulus muinasmaa lõi,
haldjad tuppa tõi,
viis pilved päikese eest,
nii kuulas väikene mees
pea paistmas patjade seest.
Legende emake seal
laulis kuni ta hää
vaikselt kaugevaks jäi
ja poisi väsinud päi
kütkes magama jäi.

Siis kui suureks sirgus väikemees
meenus ema vaikne laul.
Meeles mõlkus vana tuttav viis,
mis kord ema laulis siis.

Vanemate laul

P. Fischgrund, T. Tammaru, L. Sarapik, M. Ets

P. Fischgrund

Kuule mis sinu nimi on, miks sa siia tulid?
Su kodumaa, nii kaugel.

Ja nüüd sa elad võõral maal,
jätsid oma kodumaa.

Kuule sõber ära pahanda minuga.
Sa ei olnud seal, minuga,
meiega, mu perega
mu Eestiga, mu Eestimaa.

On minuga alati (alati surmani)
surmani (minuga alati),
alati surmani.

∴ Jätsin kodu, jätsin maa,
vaim aga tuli südamega. ∴
Ja nii on mu vanemate laul.
Ja nii on mu vana-vanemate laul.

Jätsin kodu, jätsin maa,
vaim aga tuli südamega.

Vangile ei meeldi trellid

Vangile ei meeldi trellid,
sõduril ei meeldi miin,
arstile ei meeldi haiged,
ja haigele ei meeldi piin.
President ei kuula rahvast,
rahvale ei meeldi vaht,
vanale ei meeldi noored,
ja minule ei meeldi praht.

Mulle meeldib naer,
mulle meeldib armastus,
mulle meeldib kõik see,
mis meie sees on kaunist veel.
Mulle meeldib puutumatu loodus,
meeldib olla noor,
ja oma rahvaga mul meeldib olla koos!

Mõnele ei meeldi ausus,
mõnele ei meeldi kuld,
mõnele ei meeldi minevik,
ja mõnele kodune muld.
Tulijatel kõik on võõras,
olijatel kaob kultuur,
minejatel muutub mälu,
ja väikest õgib ahnelt suur.

Mulle meeldib naer . . .

Pankurid ei seedi vaeseid,
vaestele ei meeldi võim,
preestrile ei meeldi saatan,
ja saatanale võõras hõim.
Targale ei meeldi lollide jutt,
koerale ei meeldi rihm,
nõmedus ei seedi mõistuse häält,
ja mulle ei meeldi tugenev vihm.

Mulle meeldib naer . . .

Viljandi paadimees

S. Lipp

A. Vinters

Käe ulatab noor paadimees nii lahkelt neiuale,
kes aralt seisab tema ees, et sõita üle vee.

Ah silmad, need silmad ei iial unune.
Need ilusad sinised silmad mul võitsid südame.

Kui neiu paadis algab sõit, täis õnne kõik maailm,
ja neiu palgel punab koit, tal õnnest särab silm.

Ah silmad . . .

Ta kaela neiu langeb siis ja kingib suudluse,
silm särab rõõmupisarais, arm tungib südame.

Ah silmad . . .

Hulk aastaid läin'd, kuid Viljandi järv ikka kohiseb,
Hall paadimees seal ikka veel neid silmi igatseb.

Ah silmad . . .

Väike lauluke

Laulan sulle laulukese, kuulatama jää.
On ehk lihtne viisikene südamele hea.
Laulust puudub tormi kohin, viis nii tasane.
Kas ma seda tohin laulda sinule?

Ei mu laul käi luigelendu kõrgel taeva all.
Mulla peal ma leian enda maa peal madalal.
Mullal kasvab lihtsaid lilli, need on sinule,
jäägu kõrged pilved lauluks teistele.

Väike mees, sa nutad

Väike mees, sa nutad. Ütle, mis sul on?
Väsimust su silmist vaid ma näen.
Heida nüüd vaid süngi —
väike mees, sul oli raske päev!

Uneriiki viib sind kuldne omnibus,
möödas on siis sinu mure, vaev.
Heida nüüd vaid süngi -
väike mees, sul oli raske päev!

Olid täna sangar, lahing võidet' sai,
vaenlane on aetud maalt.
Tule, väike sõber, pane ära mõõk,
sest ööks on jälle rahu maal.

Jäta mõõk ning auto ööseks puhkama,
unetaat sind ootab juba eel.
Heida nüüd vaid süngi —
väike mees, sul oli raske päev!

Väike neid, oota vaid

J. Tätte

E. Taube

Väike neid, oota vaid,
veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutootused,
kuid kui merelt tulen taas,
hüüan rõõmsalt hollarii
ja sul tasku pistan kingiks dollari.

Kui ma laeval olen tööl,
sulle mõtlen päeval, ööl
ja su juustest leitud linti kannan vöö,
kuid kui sadam neelab mind
ja jalge all on kindel pind,
ootab mind, ootab mind võõras linn.

Linna tunda pole vaja,
seal, kus meremeeste maja,
seal on laulu-naeru kosta taevani,
siin on mehed, kel on kulda,
ja kui rõövima ei tulda,
pidu püsida võib varavalgeni.

Liiter viskit peseb maha
huultelt meresoola vaha,
piip on suus ja lahkub sealt vaid suudlusteks.
Piigad siin ei ole pahad,
kui on taskus suured rahad,
Ühe dollari vaid jätan truuduseks.

Igas mereäärses linnas,
kus on laevatatav pinnas,
Tüki südamest ma jätnud õitsema.
Kuid kui aastaring saab ümber,
pööran laevaotsa ümber
ning ma koju sõidan, koju sõidan taas.

Väike neid, oota vaid. . .

Väike peiu

Mu väike peiu, mu armas peiu,
mu õnnepäike oled sa.
Kui sa must kaugel, mul pisar laugel,
oh tule, peiuke, tagasi sa.

Kui saabub õhtu ja taevas täiskuu,
sul meenutagu taevatäht,
et viibin üksi ja sinust kaugel,
ei iial sind ma unusta saa!

On aastaid möödun'd, kuid rinnas lootus
et sind veel kord ma näha saan.
Ja kuigi iial me teed ei ristu,
pea meeles: üksnes sind armastan ma!

Vändra metsas

Vändra metsas Pärnumaal, juhhaidi, juhhaida, Las-ti va-na karu maha, juhhaidi-aida. Vändra metsas Pärnumaal lasti va-na karu maha,
Juhhaidi ja juhhaida, Juhhaidi-ai da. Va-le-ri, va-le-ra, va-le-ra-la-la-lala, hei! Juhhaidi ja juhhaida, Juhhaidi-aida.

Vändra metsas Pärnumaal, juhaidii, juhaidaa,
lasti vana karu maha, juhaidii-aidaa.
Vändra metsas Pärnumaal lasti vana karu maha,
juhaidii ja juhaidaa,
juhaidii-aidaa.
Vallerii, valleraa,
valleral-la-la-la-lala, hei!
Juhaidii ja juhaidaa,
juhaidii-aidaa.

Pojad jäivad järele ...
Viidi Pärnu laadale ...

Õpetati tantsima ...
Kahel käpal kõndima ...

Kes ei tahtnud tantsu lüüa ...
Ei saan'd peremehelt süüa ...

Laul olgu lühike või pikk ...
Peaasi et on õpetlik ...

Õnne, Eesti!

V. Juhandi

Õnne, Eesti rand ja saared,
vana, vaba Põhjamaa!
Üle põlde taevakaared
ikka jäägu sinama!

Jõudu sulle, sinu tööle,
põldur, kaevur, meremees!
Lõpp on saabund mureööle,
kuldne koit käib meie ees.

Torm võib murda rannaroogu,
sa ei paendu, Eestimaa.
Päevad päiksepaistet toogu
sulle, vaba kodumaa!

Jõudu sulle, kallis Eesti,
põllumeeste põlismaa!
Õitse nüüd ja igavesti,
igavesti vabana.

Jõudu valvsal' sõjaväele,
jõudu maa- ja linnamees!
Jõudu meie noorusele,
meie tulevik on ees!

Pead ei lase paenutada,
iial enam Eestimaa.
Käivad muistseid õnneradu
end'sed põlved meiega.

Ärkamise aeg

R. Eespere

Meri siin seisma jäi, keegi peatas ta,
kallas veest jagu sai, kaldast algas maa:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Peagi siin kokku said esimemm ja taat,
vaevaga kodu lõid, lapsed majja tõid.
Oli õnn, oli rõõm, oli naer, oli nutt,
oli töö, oli vaev sellel maal.

Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu hingele lähedal.
Eestimaa, Eestimaa, oled mu kodumaa,
oled mu südames sügaval.

Tulega, mõõgaga tuli võõras mees,
häda tõi, valu tõi, võõrast leiba sõi.
Langes taat, memmeke, lapseeas vennake;
pisaraist märjaks sai kogu maa.

Eestimaa, Eestimaa ...

Isa meelt, emakeelt hoian sellel maal,
taadimaa, memmemaa endiselt on ta:
tasane, kullane, kivine, mullane,
pilvine, tuuline, ootust täis.

Eestimaa, Eestimaa . . .

Öine tuul

J. Kork

R. Zimmerman

(Viisil: „Blowin’ in the Wind“)

Kui palju miile meil käia sel’ teel,
et süda rahule jääks?

Ütle, kaua peab lepalind lendama veel,
et õunapuu õisi ta näeks?

Ütle, kui palju und vajab magav maailm,
et uimastusudu talt läeks?

Võib vastata mul’, vist ainult öine tuul,
võib vastata ainult öine tuul.

Kui palju leeke peab süttima veel,
et neil kel on silmad need näeks?

Ütle, kui palju nuttu peab kostuma veel,
et kõrvad kuulama jääks?

Ütle, kui palju surma peab kogema maailm,
et hinge põhja see läeks?

Võib vastata mul, vist ainult öine tuul
...

Kui palju kartma peab kaljune rand,
kui laine uuristab ta?

Ütle, kaua üks rahvas peab salgama end,
et vabaks saaks jälle ta maa?

Ütle, kaua peab kuulma mu sõber öine tuul,
et ikka laulan tast ma?

Võib vastata mul, vist ainult öine tuul
...

Õõ pime

Õõ pime ja paat lõikab vahutavat merd,
silmapiirilt kaob Eestimaa rand.
∴ Jälle Maarjamaa pinnal voolab sangarite verd,
mida rõhunud lubjavildi kand. ∴

Armas Eesti, anna andeks et sust lahkuma ma pean,
kuid mälestus sinust mulle jääb.
∴ Öitseb sirel, saabun tagasi, seda kindlasti nüüd tean,
annan sulle oma relvastatud käe. ∴

Armas Taaraisa, juhi Soome sepa poole teed,
sealt saame me relvi ja nõu.
∴ Meie esiisad aastasadu käinud seda teed,
neid ei kohutanud tormised veed. ∴

Ei Eesti pinnal iial kasva võõra riigi taim,
ei pooleli jää Lembitu töö.
∴ Ei punalipud sini-musta-valget katta saa,
ei iial ei kordu Juriöö. ∴

Ühte laulu

Ühte laulu tahaks laulda, ühte ainukest.
Mis kui vägev merelaine kerkiks südamest.
Mis kui vägev merelaine veereks üle maa.
Tungiks läbi rahva hingest, keelata ei sa.
Tungiks läbi rahva hingest, tõuseks meeste meel.

Välguksid siis vaimumõõgad suurte tööde teel.
Välguksid siis vaimumõõgad kodutaeva all.
Kumaksid ööd kuldsemini tähed üleval.
Ühte laulu tahaks laulda, ühte ainukest.
Mis kui vägev merelaine kerkiks südamest.

La-la-la-la-la...

Üks mees nägi unes taevalikku õiglust

Üks mees nägi unes taevalikku õiglust,
mis ühendab kõik, kes tema eest võitlevad.
Üks mees nägi unes taevalikku õiglust,
ja sellest päevast peale hakkas seda kuulutama.

Kuid ah —
Lõpuks on kõik ainult enesemüümine,
turul me oleme vennad ja õed.
Päevhaaval, tundhaaval,
tökkhaaval, jupphaaval
üksteisele müüme
omad usud ja tõed. . .

Üks naine nägi unes taevalikku armastust,
mis lunastab kõik, kes temasse usuvad.
Üks naine nägi unes taevalikku armastust,
ja sellest päevast peale hakkas seda kuulutama.

Kuid ah. . .

Sisukord

1

1949 Ömmerni suurlaagri laul	17
1954 Tungalnoole suurlaagri laul	18
1959 Rannikmaa suurlaagri laul	18
1959 Teraspoisid laagrilaul	20
1962 Maailmalaagri laul	21
1967 Koguja M/L laul	22
1969 Kungla laagrilaul	23
1970 Ühendaja suurlaagri laul	23
1980 Tamme laagrilaul	24
1983 Männivalla laagri laul	25
1984 Sini-must-valge laagrilaul	25
1986 Järvemetsa 30 laagrilaul	26
1987 Skautlikul teel laagrilaul	26
1988 Suur Vanker laagrilaul	27
1989 Muistne malev laagrilaul	27
1990 Tulesäde laagrilaul	28
1991 Kodu Eesti laagrilaul	28
1992 Järvemetsa '92 M/L laul	29
1994 Kodutare laagrilaul	31
1995 Gaidirada laagrilaul	32
1997 Tähekogu laagrilaul	33
1998 Tuletorn laagrilaul	33
1999 Metsavõlu laagrilaul	34

2

2001 Ärkamisaja laagri laul	35
2002 Lakewoodi liiv laagrilaul	73
2003 Põhjarada laagrilaul	35
2004 Olümpia laagrilaul	36
2005 Vanasõna laagrilaul	10, 37

5

50ndad	96
------------------	----

A

Ajaratas	41
Ameerika Ühendriikide hümn	11
Ants oli aus saunamees	41
Armsad sõbrad	42

B	
Bobby McGee	43
C	
Cowboy	47
E	
Edelweiss	43
Eesti Gaidide Malev USAs laul	102
Eesti hümn	9
Eesti lipp	10
Eestlane olen	44
Ei ole üksi ükski maa	44
Ei saa mitte vaiki olla	45
Eidekene ketrab	46
Eilne päev	46
Elas kord kauboi	47
Elas metsas mutionu	47
Ema pani supi sooja	48
F	
Faria	48
G	
Gaidide hümn	13
Gaidirada laagrilaul	32
H	
Haanja miis	49
Hakkas nurgas liikuma	65
Hei vallerii	50
Hiir hüppas	51
Hoia, Jumal, Eestit	51
House of the Pipra Pood	52
Hõbedast lind	52
I	
Inimesed tänavatel	53
Isamaa ilu hoieldes	54
J	
Jänes istus	55
Järvemetsa laul	29

Jää Jumalaga, Mann	56
Jumal, mu süda	54

K

Kaks laulijat, üks noor ja teine vana	56
Kalevite kants	57
Kalevite samm	18
Kalevite vaim	26
Kalla, kallid isa käsi	57
Kalle Kusta	58
Kanada hümn	12
Kanga kudumise laul	58
Kas sul on üks vana sohva?	59
Kaugel, kaugel	59
Kaunimad laulud pühendan sull'	60
Kiigelaul	60
Kiigu mu paadike	61
Kikilips	61
Kingsepa Antti	62
Kodumaa neid	63
Kodutare laagrilaul	31
Koguja hüüd	22
Koit	64
Kord elas Ali-baba	65
Kord mina pargis	65
Kotkajärve Kai	66
Kõik maailma uhked roosid	113
Käe ulatab noor paadimees	122
Kui mina alles noor veel olin	67
Kui mina alles, umpa, umpa	68
Kui on kevade	70
Kuldne õhtupäike	70
Kungla rahvas	23
Kus sa käisid, sokukene	71
Kuulge Eestimaa pojad	72
Kuuvalgel ööl	59

L

Lakewood võlub meid	32
Lakewoodi liiv	73
Laul Lakewoodi liivast	73

Laul Põhjamaast	97
Laurensius	73
Lenda, lenda lepalind	74
Lepalind	74
Lihtne viisikene	74
Liisa	75
Loojangule vastu kappap üksik hobune	75
Lõkke ääres	76
Läbi päeva ja öö	76

M

Ma ihkan koju	77
Ma kõndisin vainul	77
Ma tahaksin kodus olla	78
Ma vaatan paadist kiikriga	99
Maa tuleb täita lastega	79
Maailmalaagri laul	21
Matkalaul	106
Mats alati on tubli mees	79
Me mõtted on priid	80
Meid laiali pillutand tuuled	17
Meie elu	67
Meie koome kangast	58
Meil aiaäärne tänavas	81
Meil lõpnud tööke	116
Meil merevood on vabad	28
Merepidu	81
Meri siin seisma jäi	127
Mets mühiseb	82
Metsa läksid sa	82
Metsavendade laul	83
Metsavennad	83
Metsavõlu	34
Miki merehädas	84
Minu peig on kalamees	85
Minu päev	86
Mmm, ma tahaks viibida	86
Männivalla laagrilaul	25
Mu isamaa armas	87
Muistne malev	27
Mulgimaal	87

Mullu mina muidu	88
Mustjala pulmarong	89
Mutionu pidu	47
N	
Naabri Mari	89
Naisi kohtame igalpool küllalt	63
Nii ajartas ringi käind	41
Noorus on ilus	90
Nägin eile neiut	91
Nüüd uni tule ruttuga	116
O	
O Canada	12
Oi aegu ammuseid	91
Olen gaid ja kodumaa tütar	92
Olümpia laagrilaul	36
P	
Papa juurde läksin ma	93
Parvepoisid	93
Peo laul	94
Piibulaul	42
Pipra Pood, House of the	52
Postipoiss	95
Põhjamaa	97
Põhjarada	35
Päike veerend	96
Päikene paistab	105
Punab laagrilipp siin kõrgel üle puude	96
R	
Raha paneb rattad käima	97
Rannakalur	98
Rannikmaa laul	18
Rotterdam	56
Rulladi, rulladi	99
S	
Saaremaa	99
Saaremaa valss	100
Saaremaal ma matkasin	101

Sauna taga	101
See on meie rõõmus malev	102
Silmades sädelev õnn	102
Sinilill	103
Sini-must-valge lipp	25
Skautide hümn	13
Skautlikul teel	26
Sloop John B	77
Sokukene	71
Sõber ära väsi	106
Sõdurid	65
Söögipalve	106
Süda tuksub	107
Süti, süti	108
Superesto	104
Suudluse õpetus	104
Suur Vanker	27
Suvi	105
Suvihari	96

T

Taamal, kus kaugel silmapiir	108
Taat ära maga	109
Tallinna teel	109
Tamme laagrilaul	24
Teraspoiste laul	20
Tere, tibukene	110
The Star-Spangled Banner	11
Tiideratas, taaderatas	110
Tiina, Tiina	111
Toronto linnas	111
Tähekogu	33
Täna öösel naudin elu	113
Tüdruk	114
Tule ääres	112
Tule, rändame	22
Tulesäde	28
Tuletorn	33
Tulihänd	112
Tungalnoole '54 suurlaagri laul	18
Tursamäe polka	96

Tuul ja liiv	113
U	
Uhti-uhti uhkesti	115
Umpa, umpa	68
Unelaul	116
V	
Vaikne kena kohakene	117
Valged kajakad kisavad rannal	81
Vallerii, valleraa	117
Vana mehe laul	118
Vana viis	119
Vanasõna	37
Vanemate laul	120
Vanemuine	23
Vangile ei meeldi trellid	121
Veli, hella	60
Viljandi paadimees	122
Viru laagrilaul	30
Väike lauluke	123
Väike mees, sa nutad	123
Väike neid, oota vaid	124
Väike peiu	125
Vändra metsas	126
Õ	
Õnne, Eesti!	126
Ä	
Ärkamisaja laagri laul	35
Ärkamise aeg	127
Ö	
Öine tuul	128
Ömmerni '49 suurlaagri laul	17
Öö pime	129
Ü	
Ühendaja laul	23
Ühte laulu	129
Üks mees nägi unes taevalikku õiglust	130
Ütle sõber, mis on elu	113